

24349

Бн Брзун А

Брзун А

891.99-122

5-65

Анн-Зорр

1914

20 03

891.92-192

5-65

ԷՕՄԻՐԵԱՆ

ԵՐԳԱՐԱՆ

ԿՐՈՆԱԿԱՆ, ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ, ԱԶԳԱՅԻՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՊԱՏՄԱՍԵՑ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿԵՑ
ՍԻՍԱԿ Գ. ԷՕՄԻՐԵԱՆ

ՏՊԱՐԱՆ ԿՈՉՆԱԿԻ ՆԻԻ ԵՈՐԳ

1914

38718-46

235

ԳԻՆ՝ I ՏՈԼԱՐ

Address — REV. S. K. EMURIAN,
FORT EDWARD, N. Y.
U. S. A.

22082.60

Copyrighted 1914 by S. K. EMURIAN

ԻՄ ՀՕՐՍ

ՎԵՐ. ԳՐԻԳՈՐ Պ. ԽՕՄԻԻՐԵԱՆԻ

ԿԸ ՁՕՆԵՄ

Երգարանիս այս առաջին հատորը՝ որդիական անբացատրելի սիրով
ու յարգանքի արտաբույս զգացումով — ՀՕՐՍ որ,
ստույգ, կրթեց ու ներշնչեց
երգել, նուագել ու ձայնագրել:

ԵՒ

Ի ՅԵՇԱՏԱԿ ԻՄ ՍԻՐԵԼԻ ՄՕՐՍ

ԲԱՄԲԱՆԵ ԱՆՆԱ Գ. ԽՕՄԻԻՐԵԱՆԻ

որ պահպանեց, խնամեց եւ սիրեց զիս
սրտով, կեանքով եւ աղոթքով՝
մինչեւ իր վերջին շունչը:

~. ԲՅՈՒՆ

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Երկար ատենէ ի վեր մեր մէջ — Հայերու մէջ — զգացուած էր ժամանակին ու պարագային յարմարող երգերու պակասը: Այս պակասը լեցնելու փափաքով պատրաստեցի երգարանիս առաջին հատորը:

Մենք պէտք չունինք ուրիշ աղբերու երգերը թարգմանելու: Ունինք մեր մէջ բանաստեղծներ որ, գրած են եւ կարող են գրել ամեն պարագայի յարմար երգեր՝ մեր ազգին հոգիովը տոգորուած: Ունինք նաեւ երգահաններ որ կարող են մեր բանաստեղծներուն երգերը կենդանի պահել ժողովրդին սրտին մէջ՝ ձայնադրելով անոնց համար յատուկ եղանակներ, եւ այսպէս կարեւոր ծառայութիւն մատուցանել մեր ազգին: Չեմ գիտեր ինչո՞ւ մինչեւ հիմա մեր բանաստեղծները եւ երգահանները միասին այս մեծ պակասը չեն լեցուցած:

Եթէ այս ձեռնարկովս միջոց մը ըլլամ զանոնք ի գործ մղել՝ իրենց պարտականութիւնները ստանձնելու, ինքզինքս իրօք բարեբաղդ պիտի համարեմ:

Մենք Հայերս յաւէտ երկչոտ ու լալկան եղած ենք մեր պարագաներու բերմամբ, եւ ասիկայ ազդած է մեր երգերուն ու դէմքերուն: Մեր երգերը ողբերգութիւններ են յաւէտ ու մեր դէմքերը խոժոռ եւ տխուր են արտայայտութեամբ: Պայծառ ու զուարթ դէմքերու եւ արժանապատուութիւն ներշնչող շէշտերու, խնդաղին երգերու, սրտապնդող քայլերդներու կարօտ ենք՝ օրուան հացին պէս:

Անյարմար չէ հոս ըսել թէ, դիւրին թող չը կարծուի երգի յարմարող ոտանաւորներ հեղինակել. հիանալի շատ քերթուածներ եղանակին չեն յարմարիր: Երգեր պարզ ու սահուն ըլլալու են. նոյնպէս եղանակներ ոտա-

նաւորին ոգին եւ իմաստը արտայայտելու չափ զօրութիւն ու հրապոյր ունենալու են: Եղանակը բանաստեղծին միտքն ու ներշնչումը կը վերակենդանացնէ եւ կ'ըլլայ անոր իսկատիպ թարգմանը:

Այս դադափարականին վեր նայելով իմ դոյզն աչքատութիւնս կը դնեմ ի սպաս երգեցողութեան:

Պարտիմ մասնաւոր շնորհակալութիւնս մատուցանել ամեն անոնց որ բարեհաճեցան կանխաւ եղած կոչին համեմատ քաջալերել այս գործը՝ իրենց երգերով ու եղանակներով, մանաւանդ՝ բարեկամիս եւ գործակցիս վեր. Հայկ Ն. Եարտըմեանի: Յուսամ թէ նոյն ջանքը պիտի ընեն երգարանիս երկրորդ հատորին համար դեռ շատեր ալ իրենց մասնակցութեամբ:

ՍԻՍԱԿ Գ. ԷՕՄԻՐԵԱՆ

Moderato

Ս. Գ. ԷՄԻՆՅԱՆ

Հայր մեր որ յեր - կինս, Սուրբ ե - ղի - ցի ա - նուն Բո,

Ե - կես - ցէ ար - քա - յու - թիւն Բո, Ե - ղի - ցին կամք

Որդե՞ս յեր - Բո՝ Որ - ւէս յեր - կինս եւ յերկ - րի: Որ - ւէս յեր -

Որդե՞ս յեր - կինս
կինս եւ յերկ - րի: Զհայր մեր հա - նա - պա -

զորդ տուր մեզ այսօր, Ձեռք մեր հա-նա-պա - զորդ
 Տո՛ւր մե՜զ այս - օր

Տուր մեզ այս - օր թող մեզ ըզ -
 Տո՛ւր

պարտիս մեր, թող մեզ ըզ - պարտիս մեր, Որ -
 Տո՛ւր

պէս եւ մենք թո - դումք մե - րոց պարտա-պա-նաց, Որ -
 Տո՛ւր

Որ - պէս եւ մենք
 պէս եւ մենք թո-դումք մե-րոց պարտա-պա-նաց.

եւ մի տա-նիր, եւ մի տա-նիր ըզ-մեզ 'ի փորձու-
 ըզ - մեզ

թիւն: Այլ փըր - կեա ըզ-մեզ 'ի չա - րէ, այլ փըր -
 Տո՛ւր

կեա ըզ-մեզ 'ի չա - րէ, փըր - կեա ըզ - մեզ
 rit

ի չա - րէ : Զի Քո է ար-քա-յու-թիւն եւ

դօ - րու-թիւն, զի Քո է ար-քա - յու - թիւն եւ դօ -

րու-թիւն եւ փառք յաւիտեանս, ամէն, Զի Քո է ար-քա-յու -

թիւն եւ դօ-րու-թիւն եւ փառք յաւիտեանս, Ա - մէն :

Վեր. Հայկ Ե. Եսարսման

Ս. Գ. Կոմիտեան

1. Պի - տի մար - դիք ինձ ա - սա - հով վըս - տա - հիւն,

Արդ - եօք ի - րենց բո - լոր յոյ - սերն կեն - սա - յին,

Պի - տի յանձ - նե՞ն ի - րենց գան - ձերն պատ-ուա - կան —

Տուն, կեանք, սէր, սիրտ սուրբ ըս - տաց-ուածք հիմ - նա - կան :

ՎՍՏԱՀԵԼԻՔ (Ծառ)

Խմբերգ

ff *pp*

Վրս - տա - հե - լի՞ սըր - տով, կեան - քով, Instrumental

ff *pp*

Վրս տա - հե - լի՞ ա - մե - նուն քով, Instrumental

cres.

Կը վրս - տա - հի՞ Աստուածս ին - ծի որդ - ւոյն պէս,

Կը վրս - տա - հի՞ ըն - կերս ին - ծի հոգ - ւոյն պէս:

2

Ո՛հ, կը ճանչնամ նուիրական իմ պարտքերս.
Վստահելի ճամբէ կ'երթան իմ ոտքերս.
Լքեալներուն հաւատարիմ ընկե՞ր եմ.
Սիրտմանքի գաւաթ մը ջուր տուեր եմ:

Խմբ. Վստահելի-սրտով, կեանքով
Վստահելի-ամենուն քով.

Կը վստահի՞ Աստուածս ինծի որդւոյն պէս.
Կը վստահի՞ ընկերս ինծի հոգւոյն պէս:

3

Հոս իմ քոյրերս անկեալ, անգոր դեղերին
Հոն, ա՛հ եղբայրս արծաթպաշտին խեղճ դերին
Ի՞նչ եմ ըրած իմ այդ ճշեալ հէք եղբոր.
Ի՞նչ օգնութիւն, քե՛զ կեղեքեալ, քե՛զ բանւոր:

Խմբ. Վստահելի-սրտով, կեանքով
Վստահելի-ամենուն քով:

Կը վստահի՞ Աստուածս ինծի որդւոյն պէս.
Կը վստահի՞ ընկերս ինծի հոգւոյն պէս:

4

Զսպա՞ծ եմ քաջ, հպարտ անձիս վատ կիրքեր
Ունի՞մ մաքուր մտածումներ—սուրբ միտքեր,
Հետեւելու գըտա՞յ այն անձն դորաւոր.
Կանգուն, անխախտ, վէմի նման դարաւոր:

Խմբ. Վստահելի-սրտով, կեանքով.
Վստահելի-ամենուն քով.

Կը վստահի՞ Աստուածս ինծի որդւոյն պէս.
Կը վստահի՞ ընկերս ինծի հոգւոյն պէս:

5

Վստա՛հութիւն, նկարագրի պերճ պսակ.
Տէ՛ր, թող դրուի գլխուս վրայ շարունակ:
Տուր որ ըլլամ վստահելի սիւնն մեր տան.
Ազգս ու ազգեր ուրախանան բիւր ինդան:

Խմբ. Թող վախճանիմ վստահ կեանքով,
Վստահելի ամենուն քով:

Այո՛, Աստուած կը վստահի որդւոյն պէս.
Այո, ընկերս կը վստահի հոգւոյն պէս:

Ներսէս Շնորհալի

սար. Ս. Գ. Էօսիւրեան

1. Ա - ռա - ւօտ լու - սոյ , ա - րե-գալն ար - դար,

առ իս լոյս ծագ-եա : Բըղ-խումն ի Հօ - րէ ,

Բըղ-խեա ի Հոգ - ւոյս բան քեզ ի Հա - ճոյս :

2

Գ անդ որորմութան
անձիդ ծածկելոյ
զրտոյ զիս արա:

3

Ե րեակ միութին,
ղեղոց խնամող,
Ե ինձ որորմեա:

4

Է դ Հայր անբակիզբն,
Է ակից Որդի,
Է միտք Սուրբ Հոգի:

Ը նկալ զիս գրած,
Ը նկալ որորմած,
Ը նկալ մարդասէր:

5

Թ ազաւոր փառաց,
Թ որութեանց ջրտոյ,
Թ ող ինձ ըզյանցանա:

6

Ի քէն, Տէր, հայցեմ
մարդասիրէդ
նձ բըժբերութիւն:

7

Խ որհրդոց զիտոյ,
Խ աւարիս շնորհեա
որհրդոյ լուսաւոր:

Ժ որովոյ բարեաց,
Ժ որովեա եւ զիս
որովս անդրանկաց

Լ եր կեանք մեռելոյս,
ոյս խաւարելոյս,
ուծանող ցաւոյս:

Ս րնունդ Հօր ծոցոյ,
Ս րնունդ զիտոյ սուտեռու
ազեա լոյս փառաց:

8 Կ ենարար Փրկիչ,
Կ եցո ըզմեռեալս,
Կ անգնեա զգլորեալս:

9 Չ ալնիս աղաչեմ,
Զ եոօս պաղաւթիմ,
Զ իր բարեաց շնորհեա:

10 Ճ առաքալք փառաց,
Ճ անապարհ ինձ ցոյց
եպել ի յերկինս:

11 Յ ործամ գաւ փառօք
անագին աւուրն,
Ե իբեա զիս Քրիստոս:

12 Շ նորհասու բարեաց
նորհեա զփառութիւն,
նորհեա զբողոքիւն:

13 Չ ար մեակողին,
ար սերմանց նորին
որացոյ զայտուղն:

14 Ղ ուր շնորհեա աչացս,
Զ երմ հեղուլ արծար,
Զ նշել ըզյանցանս:

15 Ս ր անուն Յիսուս,
իբով եպ նմեա
իբս իմ բարեղէն:

16 Տ ենչալուղոյ տեսեալք
նր ինձ յազեմալ,
Տ էր Յիսուս Քրիստոս:

17 Ց օղ արեան քո, Տէր,
օղեա ի հոգիս,
Ց մտացէ անձն իմ:

18 Փ րկիչ բոլորից,
Փ ուրա զիս փրկել
որնութեանց մեղաց:

Հ ասեա հաւատով,
ասասեա յուսով,
իմնեցո սիրով:

Ղ ամբարամբ լուսոյ,
Ե կալար հարսար,
Ղ օղեալս ամբացո:

Մ իսկինքդ Հօր,
ոյծ զիս յառազատ
անոր հարսանեացո:

Ն որոգող հնութեանց,
որոգեա եւ զիս,
որոգ զարդարեա:

Ուրախացո, Տէր,
զուրս փրկութեամբ,
յի վասն եմ ի սուգ:

Պ արգելիչ բարեաց,
արգեւեա իմոց
արեաց բողոքիւն:

Ռ ետինքդ փաղցու,
ամ հոգւոյս արքո,
ան ցոյց ինձ լուսոյ:

Վ ասրն զբողոքեան,
ասն ողորմութեան
Երթսին կեցո:

Ր արունդ երկնաւոր,
նեա զաւակեւս
ամից երկնայնոց:

Ի իծեալս մեղօք,
իծեալ աղաչեմ
իւսել ինձ բարիս:

Ք ալիչ յանցանաց,
աւեա զօրհնաբանս
Եզ երգել ըզփառս:

Յ. ԱՐՈՒՆԵԱՆ

Ս. Գ. ԿՈՒԽԵԱՆ

1. Սար-քած՝ Յի - սուս խըն-ճոյք մը ճոխ, - Խըն-ճոյք մ'աղ-ուոր, սի - րոյ, կեան - քի - Ո - րուն հուսլ գալ աղ-քատն ու ճոխ. Առ-հա-սա - րակ կը հրա-ւիր - ուի:

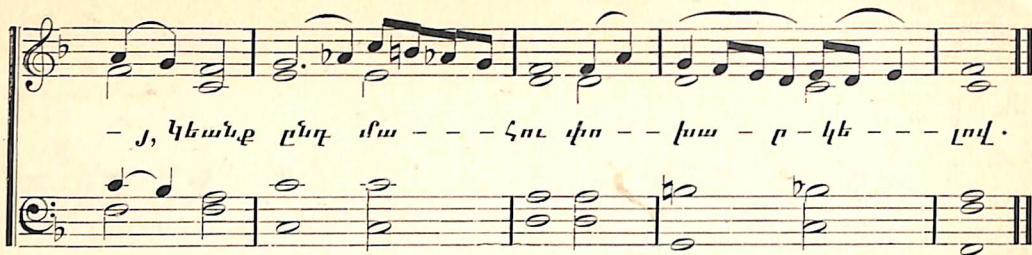
2. Մատըռուակը այս խնճոյքին,
Բուն խակ Ինքն է որ գտելած,
Մատըռուակէ փրտտած զինին
Եւ բուրբի պէս ձերմակ, սուրբ հաց:
3. Կ'ըսէ. — «Կերէ՛ք, այս՝ իմ մարմին
Որ կը տըրուի ձեզի համար.
Կը կորսըւի ամեն մարմին
Եթէ յամէ յամառարար:
4. «Խըմեցէք այս անուշ բաժակ,
Կուրծքէս լեցուած ձեզի համար.
Կը թողում ձեզ այս հըրիտակ,
Որ կատարէք սիրողարար:»
5. Օ'ն, երթանք մօտ այս սեղանին,
Ու մեր սըրտեր պարապ, թափուր,
Փըրկչին սիրով թող զեղանին
Ի զուր փնտռենք կեանք մը այլուր:

Ներսէս Շնորհալի

Վ.Ե. Գրիգոր Կոմիտեանի երգածին պէս

1. Տա - րած-եա - - - - - Լ ձեռք ք - - - - - նդ ձե - ա - - - - - ց, Ոտք քն - դ - - - - - տից քն - Թա - - - - - նալ - - - - - եա - - - - - ց, Փայտ քնդ փայ - - - - - տի դա - - - - - ուր - - - - - ն պըտ - զո - - - - -

1.

Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց ,
Ոտք ընդ ոտից ընթանալեաց .
Փայտ ընդ փայտի դառն պըտղոյ ,
Կեանք ընդ մահու փոխարկելով .
Ի մէջ երկուց անօրինաց
Կայր մերկացեալ տուողն օրինաց ,
Զոր ոչ տեսին ազգին կուրաց ,
Բայց ի միոյն յաւաղակաց :

2.

Րոպէից արեգականն
Ըզտին արար գիշերանման .
Զըստուերն քոյ արկ մերկութեան ,
Զի մի տեսցէ ակն անարժան .
Ի մէջօրեայն նըսեմացաւ ,
Յորժամ Ադամ մեղօք մեռաւ .
Ի յիննեորդն ի լոյս դարձաւ ,
Յորժամ մահուամբ մահն լուծաւ :

3.

Յօղէր արտօսըր ցաւազին
Մայր Տեառն որ կայր մերձ առ խաչին
Յորժամ լըսէր ըզծարաւին
Բարբառելոյ իւր Միածնին .
Ետուն քացախ խառնեալ լեղի
Այնմ՝ որ բըղխեաց գետ յԱդենի ,
Եւ ի վիմէն վըտակ բարի
Աբըոյց տոհմին դառնացողի :

4.

Իիւծեալ յերրորդ ժամու օձին
Ըզմիտս նախնւոյ մօրն Եւայի ,
Ի վեցն անկեալ մարդն առաջին
Հաւանական բանիւ նորին .
Ի սոյն ժամու Տէրն ի խաչին ,
Զի քաւեսցէ ըզմեղս նոցին .
Եւ յորժամ ել Ադամն Հին ,
Եդ դաւաղակն ի մէջ դրախտին :

5.

Փարելի բարբառ ընդ իմ
Էլի , էլի առ Հայր զոչէր .
Զհոգին կամաւ Հօր աւանդէր ,
Զհոգիս մարդկան նոյն ընծայէր .
Երկիր Հիմամբք սասանեցաւ
Եւ վարագոյրն ընդ մէջ Հերձաւ .
Վէմք ի յինքեանց պատանեցան
Եւ գերեզմանք մահու բացան :

6.

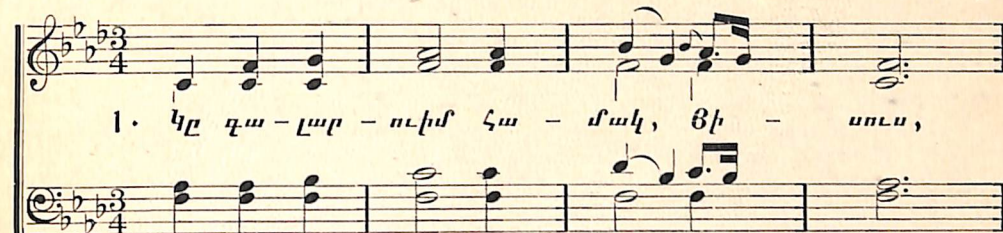
Քարոզի ի սքանչելեացս
Աստուած մարմնով վասն իմ խաչեալ
Մերով բնութեամբբս մեռանի ,
Աստուած անմահ խոստովանի .
Կըրկնավըտակ կողին աղբերբք
Եկեղեցի իւր Հաստատի .
Զըրոյն մաքրի , զարիւնն ըմպէ ,
ԶՈրդի ընդ Հօր փառաւորէ :

6

ԱՌԱՊ ՈՒՐԲԱՐ

Յ. ԱԼԻՍԵԱՆ

Ս. Գ. ԿՈՒՐԿԵԱՆ

2. Մեռելատիպ դէմքըդ դունատ ,
Աչքերդ յերկինքս սեւեռուն ,
Խոր վէրքերովդ զիս անընդհատ ,
Հառաչներովդ կը շերտես Դուն :

3. Դալուկ ճակտիդ փուշերը սուր ,
Կը ծակծակեն զիս կարեւելք ,
Հոգիս կ'զգայ թունդ մի սարսուռ ,
Ու կը դողամ , կը սոսկամ , Տէր :

4. Ինկած առջիդ , ո՛հ , նըւաղուն ,
Յընորած կուլամ ես դառնազին
Զի իմ զազիր , բիւր մեղքերուն
Զոհը եղար Դու ի խաչին :

5. Անո՛ւշ Յիսուսդ իմ , սիրաղեղ ,
Գամ մի , խնդրեմ , նայէ՛ ինձի
Թէպէտ վայ ինձ , բիւր , Հազար Հեղ
Սիրոյդ փոխան Գեղ ատեցի :

Յ. Ալբուհան

Ս. Գ. Իսմայիլյան

1. Պիշ կը նա - յիմ աչ - քե-րուդ մէջ, Ուր եւ -
 եթ, ուր եւ - եթ, Շո - դար սի - րոյ միշտ կայծն ան-
 չէջ, Ար - փա - ւէտ, ար - փա - ւէտ:

2. Սիրածորան աչքեր երկու
 —Վառ Աստղեր— վառ աստղեր,
 Զորոնք մահուան շուքն աշարկու
 է ծածկեր, է ծածկեր:

3. Ու կը փրկէ՞՞՞մ, ու կը փրկէ՞՞՞մ
 Ալ անխօս, ալ անխօս,
 Հոգւոյս անգուսպ լոյծ յոյգերն իմ
 Յորդահոս, յորդահոս:

4. Կ'սրբութեան դուրս գերթ կաթնաթոյր
 Յայտադրիւր, յայտադրիւր,
 Բանալով խոր խոցեր բիւր, բիւր
 Տըխրաբոյր, տըխրաբոյր:

5. Ու կը փարիմ կարմիր խաչիդ,
 Վարդ խաչիդ, վարդ խաչիդ,
 Համբոյր կուտամ սիրափրթիթ
 Բուստ աչիդ, բուստ աչիդ:

6. Սակայն երբեք չեմ կըշտանար
 Չեմ երբե՞ք, չեմ երբե՞ք.
 Կ'ըղծամ յաւէտ ես անդադար
 Յայդ, ցերեկ, ցայդ, ցերեկ:

7. Խաչիդ շուքին տակ հոգեթո՛ւլ,
 Սիրակէզ, սիրակէ՛զ,
 Պազնել, օծել արտասուքով
 Միշտ ըզբեզ, միշտ ըզբեզ:

8. Ուստի թո՛ղ ինձ որ անպայման
 Ողբերգեմ, ողբերգեմ
 Դիւցազնական մահդ աննըման
 Ու վրսեմ, ու վրսեմ:

Սամուէլ Յ. Քէնսիկեան

Գր. Հ. Ալբուհան

1. Օ՛հ, ցըն - ծա - ցէք, որ - գիք մարդ-կան, Քրիստոս յար-
 եաւ, մեծ յաղ - թա - կանն, Ընկ-ճեց ըզ - մահն ու
 գե - րեզ-մանն, Այս-օր տօն է Սուրբ Յա - րու-թեան:

Խմբերգ Գրե՛ - - - - - յար - - - - - եա -

Քրիստոս յար-եաւ, Քրիս - տոս յար-եաւ, Մեր փրկ-կու -

թեան հա - մար յար - եաւ, Այս ա - ւե - տիսն ի -

րա - րու տանք, Բերկրինք, ցըն-ծանք, եր - դենք, խայ - տանք :

1. Օ՛հ, ցնծացէք, որդիք մարդկան
Քրիստոս յարեալ, մեծ յաղթականն,
Ընկճեց ըզմահն ու գերեզմանն,
Այսօր տօն է Սուրբ Յարութեան :
Քրիստոս յարեալ, Քրիստոս յարեալ,
Մեր փրկութեան Համար յարեալ,
Այս աւետիսն իրարու տանք,
Բերկրինք, ցնծանք, երգենք, խայտանք :

2. Յուրա գերեզմանն այցելողներ,
Գոչեն «ո՛ւր է Փրկիչ Տէրն մեր»
Կ'ապշին, կ'ողբան կրկին փնտռեն,
Վախնալով զայն կորուսեր են :
Քրիստոս յարեալ, Քրիստոս յարեալ,
Մեր փրկութեան Համար յարեալ,
Այս աւետիսն իրարու տանք,
Բերկրինք, ցնծանք, երգենք, խայտանք :

3. Խօսին Հրեշտակք ազգու ձայնով
Թիւր կասկածներ փարատելով
Մեռելոց Հետ ինչո՞ւ փնտռեն,
Կենաց Աղբիւրն, Յարուցեալ Տէրն :
Քրիստոս յարեալ, Քրիստոս յարեալ,
Մեր փրկութեան Համար յարեալ,
Այս աւետիսն իրարու տանք,
Բերկրինք, ցնծանք, երգենք, խայտանք :

4. Աւետեցէք ո՛հ, շուտով զայն,
Բարձրացուցէք ցնծութեան ձայն,
Քարոզեցէք յարուցեալ Տէրն,
Բերկրացուցէք տխրած սրտերն,
Քրիստոս յարեալ, Քրիստոս յարեալ,
Մեր փրկութեան Համար յարեալ,
Այս աւետիսն իրարու տանք,
Բերկրինք, ցնծանք, երգենք, խայտանք :

Վեր. Հայկ Ե. Եսարմեան

Ս. Գ. Էօմիւրեան

1. Ապ-րու-ած Կեանք մը կայ՝ մեղմ, ներ-դաշ - նակ, Անդ 'ի

Գա-լիլ - եա, աղ - դու և յըս - տակ. Տի-պար մար-դա - սէր,

եղ - բայր, Հա - րա - զատ, Խըղ - ճի ա - ռաջ-նորդ, ամ - բիծ,

ան-ա - րատ. Վէ՛մն է ան-սա - սան, ճամ-բայ փըր-կա - րար,

Ու - ղիղ, ա - պա - հով ու եր - ջան-կա - րար :

2 do *խորհրդ*

ու եր - ջան-կա - րար: Փա՛ռք Քեզ, Յա-րուց-եալ, Ար-քա՛յ,

ա-խոյ-եան. Տէ՛ր ա-մե-նա - կալ, Փա՛ռք Քեզ, փա՛ռք

Քեզ, փա՛ռք Քեզ, յա - լիա - եան:

2. Մատուցուած ՁՈՂ մը կայ — սուրբ Պատարագ,
Անդ ՚ի Գողգոթա, Գառնուկ երկնառաք.
ՄաՀն անոր խօսուն, մաՀն անոր անմաՀ,
Կեցուց ԽաՀն Հզօր, սանդուխ դէպ իր ԳաՀ.
Փրկի՛չ անձնուէր, քու մաՀն աննման,
Աղբիւրն է սիրոյ յաւիտենական:
Փա՛ռք Քեզ ... եւն.:

3. Յաղթական ԱՆՁ մը կայ — սուրբ եւ Հըզօր,
Անդ ՚ի վեր բաղմած, ներշնչողն այսօր.
Յարուցեալ Փրկի՛չ, Արքայ փառաւոր,
Իշխան, կեա՛նք անբաւ, սրտով վեՀ, անդորր.
Ընկճեալ յաղթեց ան, ո՛հ, անարդ մահուան,
Բաղուկ Բարձրելոյն, մեծ Եղբայր մարդկան:
Փա՛ռք Քեզ ... եւն.:

1. Զայնդ ա - Հա -ւոր ու սաստ-կա-շունչ, Հո-վի մ' ձայ-նին ճիշդ

նը - մա - նակ, Լե - ցուց սըր-տերն մըշ - տա-մըր-մունչ, Վեր-

նա - տու - նի եր - դի - քին տակ: Ա - մէն:

2. Հրանիւթ չողերդ բոցեղէն,
Լեզուներու տիպ Հանդունակ,
Երկարեցան վար երկինքէն,
Վերնատունի երդիքին տակ:
3. Մենաշնո՞րհ մ'էր այս, ով Տէր,
Կամ բացառի՞կ մի պարագայ.
Ամենուն ալ չե՞ս խոստացեր
Նոյն Աստուածը չե՞ս Դու Հիմայ:
4. Թափէ՛ կայծերդ վառ երկինքէն,
Գըթոտ Հոգի, Դու անաչառ
Մեռա՛ծ, մարա՛ծ գէշ կիրքերէն
Վըրայ սըրտիս իմ անպատկառ:
5. Թող ըսպառի՛ն, աճի՛ւն դառնան
Բոլոր մեղքերըս մահաբեր,
Հոգիս ըլլայ Քեզ Սրբարան,
Կեանքս ողջակէզ, Քեզ ի նուէր:

Վեր. Հայկ Եսայան

Գր. Հ. Այգունի

1. Օ՛ն, դի - տե - ցե՛ք, Երկինք յայտնի կը հըռ - չա - կեն ,

Վեհ հիմնադրին մեծ զօրութիւնն այդ բարձունքէն .

Օ՛ն, լը - սե - ցե՛ք, հա - մա - տա - րած ու հո - լա - թեւ ,

Տի - րա - պե - տէ այդ զօրութիւնն անհունա - տեւ :

Մեծ Զօրութեան Մեծ Զօրութեան վե՛ր նա - յե - ցէք :

Մեծ Զօ - րա - թեան Մեծ Զօ - րա - թեան վե՛ր նա - յե - ցէք :

Օ՛ն, դիտեցէ՛ք, Երկինք յայտնի կը հռչակեն ,
 Վեհ հիմնադրին մեծ զօրութիւնն այդ բարձունքէն .
 Այդ զօրութիւն տիրապետէ անհունատեւ :
 Օ՛ն, լսեցէ՛ք, համատարած ու հոլաթեւ ,
 Մեծ Զօրութեան . . . վե՛ր նայեցէք :

Օ՛ն, խորհեցէ՛ք, Երկինք յայտնի կը հռչակեն ,
 Իմաստութիւն ամեն ուրէք, ամեն տեւ ,
 Հայն խորհեցէ՛ք, ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ . . . զայն փնտռեցէք .
 Տէր մ'ունի այդ իմաստութիւն . զայն դաժճ էք :
 Իմաստութեան . . . վե՛ր նայեցէք :

Օ՛ն, պաշտեցէք, Երկինք յայտնի մեզ կ'աւետեն ,
 Թէ Գողգոթան Սիրոյ Աղբիւրն յայտնէ արդէն .
 Մտածեցէք — Սէ՛ր է ԱՍՏՈՒԱՅ — սիրոյ միայն
 Գիտենք, կ'ապրինք . անով յաղթէ մարդն յաղթական :
 Սիրոյ համար . . . վե՛ր նայեցէք :

Հապ օ՛ն, հագէք Սէր, Զօրութիւն, Իմաստութիւն
 — Ասոնք յուսով ու հաւատքով են հաստատուն —
 Երեք սիւներ մեր հրաշակերտ տիեզերքին ,
 Երեք հիմեր հզօր մարդոց ըղձոտ կեանքին :
 Անմահութեան . . . վե՛ր նայեցէք :

3. ԱՆՈՒՆԵԱՆ

Լուսինեան-Այգուցի

Մ-նր

1. Սր-բու-թիւ-նըս պղծու-թիւն մ'է յի-րա - լի, Որ-մէ

թեւեա մէկը խաբւած գըրաւուի, Ո'չ ինչ կիրքեր սըրտիս

Piu Lento

խորը կը փըր - փրին Առանց Քե-զի, Առանց Քե-զի,

Tempo

ff

ad lib

Ո'չ, ինչ կիրքեր սրտիս խորը կը փըր - փրին, Առանց Քե -

rit poco a poco

զի, Առանց Քե - զի:

dim

pp

2. Գորովս համակ փաղաքշանքով սընքուրուած,
Ատելութեան ծանր սուին մ'է, ով Աստուած.
Սէրս ալ նոյնպէս կաթիլըթուք մ'է տըրփանքի,
Առանց Քեզի:
3. Անձնուէրի ղիմակին տակ համօրէն,
Տէր իմ, աւա՛ղ, մակարոյծ մ'եմ անօրէն,
Սեւ տըղրուկ մը արինարբու, փանաքի,
Առանց Քեզի:
4. Բարեպաշտի ցոլքը ունիմ թէեւ ես
Սակայն աւա՛ղ, առտըւան զով ցողին պէս
Արեւուն տաք շողէն խեղդին կը հալի,
Առանց Քեզի:
5. Բարեգործի համբաւովը փըքացած,
Ոչընչութիւն մ'են իմ համակ սիգապանծ.
Թըղենույն պէս բարձրալիզ, բայց, անբերրի,
Առանց Քեզի:

Հայկ Ե. Եսարսման

Ս. Գ. Էսմիրեան

1. Շըր - ջե - ցայ Տէր իմ Աստ-ուած ծով ու ցա-մաք, փոր-ձե - ցի,

լեռ, ձոր ու դաշտ, ահ շա-րու - նակ. Դի-տե - ցի լու-սին, ա - րեւ,

աստղերն իսփիւռ. Սար-սե - ցայ կո-հակնե - րու կո-ծու-մէն բիւր:

Կրկնեղ

Ձը գը - տայ, ով Տէր Յի-սուս, Քեզմէ ի զատ խօ-սող Հոգ-ւոյս,

Քեզմէ ի զատ Քեզմէ ի զատ չը գը - տայ խօ - սող Հոգ-ւոյս:

2. Ծաղիկներ բուրմնալից հովիտներ գեղ,
Պարզեցին եղեմային տեսիլք չըքեղ:
Հալեցան մեղմ մեղեդիք թռչնոց երգին,
Սեղմեցին շատեր իմ ձեռք եռանդաղին:

Ձը գըտայ, ո՛վ Տէր Յիսուս
Քեզմէ ի զատ դաշնող Հոգւոյս:
Քեզմէ ի զատ, քեզմէ ի զատ,
Ձը գըտայ դաշնող Հոգւոյս:

3. Երգեցին բանաստեղծներ դարերու մէջ.
Շարեցին զմայլումի կամ սոսկման վէճ,
Ճառեցին, Տէր, գիտուններ լոկ երեւոյթ.
Գրեցին «կարգ ու օրէնք» առանց սիրոյդ:

Ձը գըտայ, ո՛վ Տէր Յիսուս
Քեզմէ ի զատ յուզիչ Հոգւոյս:
Քեզմէ ի զատ, քեզմէ ի զատ,
Ձը գըտայ յուզիչ Հոգւոյս:

4. Հայր եւ մայր, որդի, եղբայր, քոյր թանկազին,
Ազգական, մարդ մտերիմ կամ այր ու կին՝
Ոչ երբեք մօտ են ինձի Տէր քեզ նման,
Ոչ երբեք հոգիս հոգւով սիրել կըրնան:

Ձը գըտայ, ո՛վ Տէր Յիսուս
Քեզմէ ի զատ սիրող Հոգւոյս:
Քեզմէ ի զատ, քեզմէ ի զատ,
Ձը գըտայ սիրող Հոգւոյս:

5. Երբ կը զգամ թերութիւններս բաղձատեսակ
Երբ յիշեմ մեղքերս ահեղ ու անառակ,
Խըղճահար ու բեռնաւոր կը թափառիմ,
Կը գոչեմ, սրտաճմլիկ, որո՞ւ փարիմ:

Ձը գըտայ, ո՛վ Տէր Յիսուս
Քեզմէ ի զատ փրկիչ Հոգւոյս:
Քեզմէ ի զատ, քեզմէ ի զատ,
Ձը գըտայ փրկիչ Հոգւոյս:

14 ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ԲԵՐԴԵ Է ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ

Մարթին Լուտեր

Ս. Գ. Կոմիտեան

1. Աստ-ուած մեր բերդն է հաս-տա-տուն, եւ է հը-ղօր պաշտ-
երբ վիշտ պա-տէ եւ փոր-ձու-թիւն, ինքն է քաջ օգ-նա-

պան մը. 2. խա-ւա-րի իշ-խան, Ար-թուն եւ
կան մը:

ժը-րա-ջան, Դա-րա-նա-մուտ կ'ըլ-լայ, Բըռ-նել մեզ

կը փու-թայ, Որ տա-պա-լէ ան-դուն-դը:

2. Մեր զօրութիւն է սընեաթի,
Մեր քաջութիւն խոտան է.
Այլ զօրապետ կայ խիստ արի,
Խաղաղութեան իշխանն է:
Ո՞վ է այս զօրակալ.
«Յիսուս Քրիստոս Օծեալ»:
Փորձիչը նա յաղթեց,
Եւ մահը խափանեց.
Ամենազօր Փրկիչ է:

3. Թող սատանան յոյժ աշխատի
Իւր դաւերով բռնել մեզ.
Մենք վախ չունինք զի Տէրն բարի
Կարող է պաշտպանել մեզ:
Դեւք ալ սրտիւր, անթիւ,
Մեզ պաշարեն խըստիւ,
Կրնանք հաստատ կենալ
Մինչ Տէրն ամենակալ
Անյաղթ մեր ապաւէնն է:

15

ԱՂՈՐԴԻՍ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

Ակիւ լիցէ

Ս. Գ. Կոմիտեան

1. Մու-րաց-կան մը չըլ-լամ թող, Տէր, 2. վար-ժը-

ւին թող իմ ձեռ-քեր Շա-հու հա-մար լոկ

սը-նո-տի Բուրվառ շար-ժեւ ա-ռանց խուն-կի:

2. Գիշեր, ցօրեկ երբ արցունքով
Ես կ'աղօթեմ անկողնիս քով.
Մի պատասխան տուր, որ գիտնամ
Թէ սոսկ աղօթք չէ բաւական:

3. Երբ իմ խնդիրքս չես կատարեր,
Այդ իսկ սեպեմ Գու անհուն սէր,
Թէ իսկ չտալդ ինձ պատասխան,
Պատասխան մ'է — սիրոյդ նշան:

4. Աղօթքներուս նախ պատասխան
Կեանքս ու հաւատքս, գերծերս թող տան
Պատասխանին էն մեծն սեպեմ
Աղօթքի սուրբ պաշը վսեմ:

Յ. ԱԼԻՍԵԱՆ

Ս. Գ. ԻՍԽԱԽԱՆ

1. Խո - րա - նիդ առ - ջեւ կան-թե - ղին նը - ման, Ան-բիծ
Կը բաղ - ձամ ես ալ լուսովդ յա - լիա - եան, Վա - ուիլ

ու պայ - ծառ, ան-բիծ ու պայ - ծառ:
այժմ և յար, վա - ուիլ այժմ և յար:

2. Խորանիդ առջեւ, մոմերուն նրման,
Կը բաղձամ ես ալ,
Կը բաղձամ ես ալ:
Հատնիլ ու հատնիլ գեղովդ աննրման,
Ի Բեզ էանալ,
Ի Բեզ էանալ:
3. Խորանիդ առջեւ, խունկին նրմանակ,
Ծըւէն ու ծըւէն,
Ծըւէն ու ծըւէն:
Վերանա՛լ, անցնի՛ր կամարն ու փայլակ,
Աս մութ աշխարհէն,
Աս մութ աշխարհէն:
4. Կը բաղձամ, Տէր իմ, ու հատնիլ Բեզի,
Բոյրով անուշիկ,
Բոյրով անուշիկ:
Ուր, սուրբերն ամեն անո՛ւշ մեղեդի
Կ'երգեն ցընծունակ,
Կ'երգեն ցընծունակ:

Հայկ Ե. ԵԱՐՏԱՆԻԱՆ

Ս. Գ. ԻՍԽԱԽԱՆ

1. Ար-տո-րա - ցի ա - ղո-թեւ ու շըր-թամք մա-քուր

Բա-ցի Սբ. Գիրք և կար-դա - ցի ձայ-նով մը կուռ,

Երգ եր-գե - ցի, մե-լա-մաղ - ձիկ շեշ-տով թըռ-թռուն,

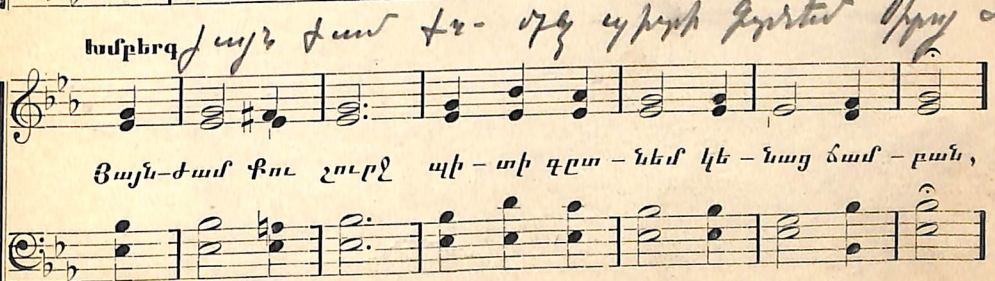
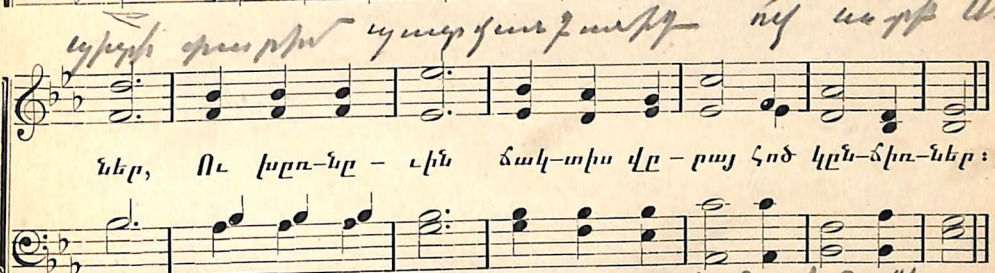
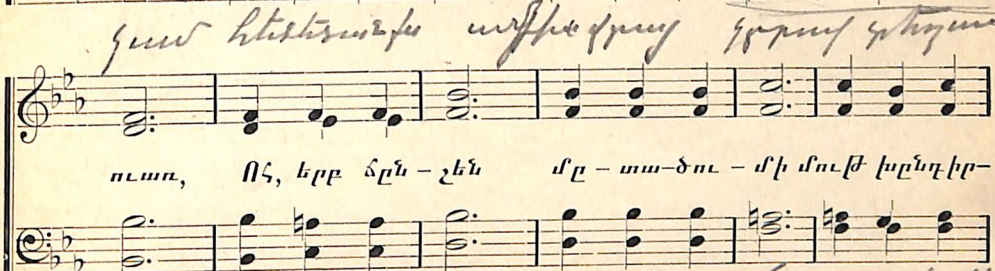
Յա-ճա - խե - ցի սըր-տով մը գոհ, ա - ղո-թա - տուն:

2. Խօսք շատցուցի, վէճեր ըրի, լեզուով ճարտար,
Յօդուածներու մէջ փնտռեցի իմաստն արդար,
Օրէնք դրի եւ կազմեցի ընկերութիւն,
Դպրոցներու պաշտպան եղայ հպարտ արթուն:
Այս ամենքն ալ, են:
3. Քրտակ բացի, դըրամ տուի առատօրէն,
Ուրիշներն ալ ես դրդեցի անձովս նորէն.
Նշանաւոր մարդոց եղայ ծանօթ ընկեր,
Անձամբ ճանչցայ բանաստեղծներ եւ գիտուններ:
Այս ամենքն ալ, են:
4. Քարոզեցի եւ խօսեցայ իրեւ մեկնիչ,
Մարդ լացուցի, զարմացուցի կիրքով յուզիչ,
Այցեւեցի, տեսայ հիւանդ զրտայ աղքատ,
Ժողովրդական մարդ սեպուեցայ միշտ խանդակաթ:
Այս ամենքն ալ, են:
5. Ներէ, Փրկիչ, դառնամ Գեղի, ուղղեմ ճամբաս,
Կամքս կամքիւ թող միանայ միշտ հանապաղ,
Անհետանայ, մեռեալ մեռնի, կեղծ անձն իմ մէջ.
Ապրիմ անկեղծ Գեղ ծառայող, Տէր մինչեւ վերջ:
Ու յաղթանակն լոկ քու անձիդ համար առնեմ,
Քու սուրբ անձիդ արքայութեան համար առնեմ:

Հայկ. Ե. Եւրոպական

Հայկ. Ե. Եւրոպական

Իմ սիրտ փրկեմքս «պեղծած» քեզի հարաւ

Ո՛վ Սուրբ Սե - դան, ո՛վ Ա - ռաջ-նորդ Աստ-ուա - ծա - բան:

2. Երբ իմ վիշտերս անբուժելի վէրքեր բանան,
Ունակութեան շղթաներով գերիանամ.
Կամ հեծեծանքս անձիս վըրայ կըրակ տեղան,
Պիտի փարիմ պատուանդանիդ, ո՛վ Սուրբ Սեղան.
Յայնժամ Քու մէջ պիտի գտնեմ Սիրոյ Ծորան.
Իմ սիրտիանքն սպեղանին քեզմէ ծորան:
3. Երբ անձրս խուլ անհունութեան ահովն յուզուի,
Իրբեւ անդեկ նաւ ալեկոծ խորասուզուի,
Ու տիեզերքն, ինձ երեւնայ անդունդ մ'ունայն,
Կամ կեանքն անել, ահեղ ճամբայ, ճիգ մ'ընդունայն.
Ինձի համար ո՛վ, Սուրբ Սեղան, Քու մի նզդերք
Է, Կենսատու, Աստուածաշունչ, Լոյս տիեզերք:
4. Երբ իմ մեղքերս բռնկեն դժոխք բաշմաշարշար
Եւ ինձ ասեն յուսահատներ ձայնով անձար
Թէ կեանքդ ամբողջ մահ մ'է դաժան-ցաւէն դատուած
Պիտ' անմահ շունչ գտնեմ քու հետ, նոյն իսկ զԱստուած,
Կաթիլ մ'ունմայէդ ինձ ովկէան մ'է, ո՛վ Սուրբ Բաժակ.
Մահուան մէջ ալ Քու հետ, Քու հետ, Սիրոյ ճաշակ:
5. Երբ իմ հոգիս, ո՛հ, բռնկի իղձով անչէջ,
Ու հոգեկան ուժերս մղուին շարժին իմ մէջ.
Երբ փափաքներս բարձրաթռիչ բանան թեւեր,
Ու սաւառնին երկնակարօտ վե՛ր, դէպի վե՛ր.
Յայնժամ քու հետ պիտի գտնեմ, ո՛վ Սուրբ Սեղան,
Հոգւոյս կայանն ու հացկերոյթն անմահական:
6. Աստուածային խորհուրդ սիրոյ լեցուր հոգիս.
Բղիւն Հաւատք, շնորհէ Յոյս, Սէր, ողորդէ զիս:
Որդիացուր հայրանուէր սիրոյդ կնքով.
Փրկիչ Յիսուս, փրկեալ հոգիս պահէ Քու քով,
Քու հետ անմահ, Քու հետ ուրախ, ո՛վ Սուրբ Սեղան,
Սէր յաւիտեան-Սուրբ էութեանս, Սուրբ պատասխան:

Յ. ԱՅՐԱՆԵԱՆ

Ս. Գ. ԷՍԲԻՐԵԱՆ

1. Ա - թո-ռիդ առ - ջին, զերթ ան-խօս ար - ձան,
2. Եւ քա - նի նա - յիմ, այն - քան ա - լե - լի,
3. Կը գե - դեց - կա - նամ ես ալ հետ - ըզ - հետ,

Աչ-քերս յա - ռած Քեզ, անթարթ ու արբ - չիռ,
Հոգ-ւոյս բո - վան - դակ թա-փո - վը ուժ - գին,
Լոյ-սէդ, շո - դե - ըէդ ո - զող-ուած հա - մակ,

Կը նա - յիմ ան - յադ, լուռ ու ծըն - բա - դիր,
Նա - յիլ կու - գեմ միշտ, ի՞նչ փոյթ թէ սա - հին
Հո - գիս ե - բազ - կոտ, եր - գե - լու ա - տակ,

Լու - սա - շող դէմ - քիդ, գե - ղոյ ջինջ ծո - բան:
Վայր-կեան-ներ, ժա - մեր հան-գոյն փայ - լա - կի:
Նը - լա - գել, թըրթ - ռալ կը ցան - կայ յա - լէտ:

ԱԿԻԼԻՃԷ

Ս. Գ. ԷՄԻԼԵՅԱՆ

1. Թէ արեւ - ներ մե - ծա - պայ - ծառ Մշտա - վառ,

բոլոր հըս - կայ ջա - հեր Ոս - կե - զօ - ծեն ա - նոր

կա - մար. Դեռ իմ եր - կինքս չեն յօ - ըր - ներ:

Երկինք լու - սոյ, սիրոյ ի՞նչ է, Թէ Փրկչիս

դէմքն չը ճա - ճան - չէ, Հեշտ գա - րուն - ներ վար -

դա - բուր - եան, Սոսկ ա - նոր գիրկն կը մի - ա - նան:

1. Թէ արեւներ մեծապայծառ
Ոսկեղօծեն անոր կամար.
Մշտավառ, բոլոր հսկայ ջահեր
Դեռ իմ երկինքս չեն յօրիներ:
Երկինք լուսոյ, սիրոյ ի՞նչ է,
Թէ Փրկչիս դէմքն չը ճաճանչէ.
Հեշտ գարուններ վարդաբուրեան,
Սոսկ անոր գիրկն կը միանան:

2. Դեռ իմ երկինքս չեն յօրիներ,
Թէ եւ արցունք ու խաչ դադրին,
Եւ միանան սերտ հոգիներ
Համբոյրներու մէջ անմեկին:
Երկինք լուսոյ, սիրոյ ի՞նչ է,
Թէ Փրկչիս դէմքն չը ճաճանչէ.
Հեշտ գարուններ վարդաբուրեան,
Սոսկ անոր գիրկն կը միանան:

3. Համբոյրներու մէջ անմեկին
Երկինք մը շուրջս Թէ պարուրէ
Երգ ու պաշտանք, խունկ, բարութիւն
Ես դեռ Հարցնեմ «Երկինքն ո՞ւր է»:
Երկինք լուսոյ, սիրոյ ի՞նչ է,
Թէ Փրկչիս դէմքն չը ճաճանչէ.
Հեշտ գարուններ վարդաբուրեան,
Սոսկ անոր գիրկն կը միանան:

4. Ես դեռ Հարցնեմ «Երկինքն ո՞ւր է».
Ձոր կը փնտռեմ հեռու վայրեր,
Հոս իսկ Համակ դրախտ բուրէ,
Երբ սրտիս մէջ կ'ապրի Ի՞նչ Սէր:
Երկինք լուսոյ, սիրոյ ի՞նչ է,
Թէ Փրկչիս դէմքն չը ճաճանչէ.
Հեշտ գարուններ վարդաբուրեան,
Սոսկ անոր գիրկն կը միանան:

Արշակ Տ. Մանսլյան

Գր. Հ. Այգուճի

Շնորհաւոր-հաւո՛ր նոր տա-րի, կը մաղթենք արդ սըր-տա-գին

Բո - լոր ա-նոնց, որ ամբողջ անցեալին մէջ մը-ղե - ցին

Հաւա-քա-բար կամ լըք-ուած, միտ մի-նակ ու ա-ռան - ձին

Ձո-հա-պա - հանջ պայ-քա - րը Ձա - րի-քին դէմ կեղծի-քին՝

Յաղ-թա-նա - կը շա - հե - լով, կամ ջախ-ջախ-ուած իյ-նա - լով,

Պար-տա-կա-տար զին-ւո - րի գիտակցութեամբն ան-խը - ուով:

Շնորհաւոր նոր տարի, կը մաղթենք արդ սրտադին
Բոլոր անոնց, որ ամբողջ անցեալին մէջ մղեցին
Հաւաքարար կամ լքուած, միտ-մինակ ու առանձին
Ձոհապահանջ պայքարը Ձարիքին դէմ կեղծիքին՝
Յաղթանակը շահելով, կամ ջախջախուած իյնալով,
Պարտակատար զինւորի գիտակցութեամբն անխուով:

Շնորհաւոր նոր տարի, յաղթականին, իյնողին,
Այլ մանաւանդ Պարտեալին որ չի տուաւ կռուէն խոյս
Ուրաց կուրծքով բաղմալէր՝ չի վհատող, քաջայոյս,
Ոգորեցաւ մահաճիգ՝ շարունակել իր ուղին,
Սպառնացող վտանգէն զինով՝ դարձած դիցազոր,
Մինչ ուրիշներ դասալիք կ'ըլլային շուրջն ամէն օր:

Շնորհաւոր նոր տարի, երջանկութիւն անսպառ
Այն մարդուն որ անկումէն կըստեղծէ թե խոյացման
Սխալներէն կը չինէ իր վերելքին պատուանդան,
Ձախողուածքէն կը հիւսէ յաղթապսակ երկնափառ,
Ու հաւաղեր կորուստներ, անոնց վրայ չըզգար ցաւ,
Այլ կը խլէ ներկայէն ինչ որ Անցեալն զլացաւ:

Սամուէլ Յ. Քէնսիկեան

Ս. Գ. Էօփուրեան

1. Բա - րե-կամ - ներ, ե - դէք զու-արթ, Ու - րա - խու-թեան

ա - տեն է արդ. Ալ մի կե - նաք լը - ուն ու մունջ

Թող բե - րան - ներ հա - նեն մըր - մունջ:

Խմբերգ

Օ՛հ, ծափ զար - նենք, պա-րենք, եր-գենք,

Օ՛հ, ծափ զար - նենք, պա-րենք, եր-գենք,

Դէմ-քով բեր-նով ար - տա-յայ - տենք,

Դէմ - քով բեր - նով ար - տա-յայ - տենք,

Ու-րա-խու-թիւն և ցըն-ծու-թիւն, Քան-զի այս է հար-սան-եաց տուն:

2

Եկէք զուք ալ, ով պատանեակք,
Որ կը կոչուիք Երգիչ Խմբակ.
Միացէք մեզ, ձայն վերցուցէք,
Լեցուն թոքով զեղգեղեցէք:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

6

Յառաջ երթանք և ձեռք թօթվենք,
Հարսն ու փեսան շնորհաւորենք.
Քամենք կենաց անոյշ բաժակ
Որ խկապէս է օշարակ:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

3

Նուագածու խումբն ալ թող դայ
Եւ մեզի հետ ընկերանայ.
Թող նուագեն տաւիղ, ջութակ,
Քնար, օրկան և դոռ դաշնակ:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

7

Ջերմ փափաքով նոր ամուլին —
Նորապսակ Հարսին՝ փեսին,
Մաղթենք բարի վայելք, բերկրանք,
Երկար, յաջող, երջանիկ կեանք:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

4

Ջարնեն թմրուի, դափ ու ծնծղայն,
Հնչեցնեն սրինգ, տան ձայն
Փողեր, պէս պէս նուագարան,
Երկիր գետին թող դղրդան:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

8

Ահա եկաւ շաքարի կարգ,
Ափսէն չըջի արագ արագ.
Որ մեծ՝ պղտիկ ժպտուն դէմքով
Բաժին առնեն իրենց ձեռքով:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

5

Բարեկամներ՝ ազգականներ
Անոյշ հոտով՝ իւզով օծուեր
Հարսանիքի տուն են եկեր,
Խնդութեամբ ձեզ ունկնդրել:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

9

Ա՛լ ժամն հասաւ հրաժեշտին.
Մեծ ու փոքր մեկնիլ պարտին.
Մաղթանքներու զեղու մներով
Ամենքս ըսենք «Մնաք բարով»:
Օ՛հ, ծափ զարնենք, հն.:

ԾԱՆ. — 1էն 5րդ համարները երգուելու են պատեն տալ, իսկ 6րդէն 9րդը պատեն ետ:

Սամուէլ Յ. Բէնիկեան

Բարեփոխեց Վեր. Հ. Ն. Նարսիսեան

Ս. Գ. Զոմբարեան

1. Ո՛հ, ի՛նչ ա - նուշ կեանք ու կեն-ցաղ, Տի-պար տան մը
Բու-րին, բըղ-խին ջերմ հա - մակ-րանք, Հոն դայ - լա - կի

Fine

սուրբ յար-կին տակ. եւ ի՛նչ սի-րուն, օրհն-եալ, չըք - նաղ,
տան գեղ-գեղանք:

Դան ըն-տան-եաց գողտր յի - շա-տակ. Հօր, մօր գո - ռով

D. C.

ու գուր-գու-րանք եղ-բօր, քը - ռով սէրն ու յար-գանք,

2. Խօսակցութիւն հըմայք մ'է հոն
Եդեմական բոյր կը բուրէ,
Փայլի պանծայ կարգն ու կանոն,
Սիրոյ օրէնքն հոն կը տիրէ.
Տիպար տան մէջ չկայ նախանձ,
Պատուելու մէջ փափկանկատ՝
Մրցում մը կայ՝ յոյժ գերազանց,
Ու քաղցրութիւն, սէր մեղրակաթ:

3. Առոյգ զաւկունք բերդանման,
Ազնուազարմ, առողջ, կայտառ,
Աշխատասէր, քաջ միաբան,
Կանգնեն մեծ տուն-էն ու պայծառ
Ծընողք, ձագունք, օ՛հ, աղքականք,
Ուրախ, զուարթ, ցնծան, խայտան.
(*) Դրախտի-ընտանիք՝ տայ արձագանգ
Երգն ու դաշնակ տիպար Հայ տան:

(*) Դրախտի-ընտանիք՝ Խրիստոնէ Հայրենի գրտայն է եւ «իւր» Դէ յայտարար իւր սեպուիտ:

Աղիւլիկ

Ս. Գ. Զոմբարեան

1. Քնա-ցիր հո - գիս, մու-շիկ, մու-շիկ, Փա - կէ աչ - քերդ

յու - շիկ յու - շիկ. Մինչ մայրդ զուարթ, ար-թուն աչ - քով

Արկնեղ

կը հըս - կէ քեզ օր - րա-նիդ քով: Գնա -

ցիր աղուորս, լը-ռիկ, հան - դարա երբ մօրկանդ հետ աչ-քով ան-

Թարթ Ծա - դիկ, Թռչուն, երկինք, սար, ձոր, Զե -

փիւռ, աղբիւր, անտառ, ծոր - ծոր : կեր - դեն ա-նուշ օ -

րօր, կեր - դեն ա-նուշ օ - րօր :

2. Ննջէ, ննջէ անուշ հողեակ
Մինչ քունդ՝ խաղաղ, անմեղունակ
Եւ մինչ ժխոր, ալիք կեանքին,
Չեն խռովեր հողիդ անդին :
Քնացիր աղուորս, եւայլն .
3. Քնացիր մանկիկ, երբ քիչ համար
կեանք եւ երազ դեռ նոյն, հաւատար :
Դուն քուն, իսկ ես աչքով արթուն
Ապրինք, ապրինք կեանքն երազուն
Քնացիր աղուորս, եւայլն :
4. Ննջէ՛, նիրհէ՛ իմ անուշիկ,
Երբ կը շարժեմ օրոցդ զողարիկ,
Սիրտս՝ յոյսերով կ'ըլլայ օրօր,
Աշխարհ շարժի, կարծես, բոլոր :
Քնացիր աղուորս, եւայլն :
5. Փակէ աչքերդ, ո՛հ, մինինիկ
Լո՛ւռ ծառ, երկինք, թռչուն, ալիք
Քնացի՛ր, մինչեւ իմ հեղանալ
Համբոյրներէս ալ արթնաս :
Քնացիր աղուորս, եւայլն :

Վեր. Հայկ Ե. Եւրսպեան

Ս. Գ. Էօսփրեան

Allegretto grazioso

1. Ո՛վ է բա-րի այդ տը - դան, Հայ ճագուկ մը Հայ-րի - կին,

Հոյ-սին Հետ ա - րե-գա - կան ծիւ-ծիւ - ին Հետ թռչ-նի - կին,

Կու-տայ Համ-բոյր կ'եր-գէ լոյս, Թո-թո-վե-լով բա - րի լոյս,

Կու-տայ Համ-բոյր կ'եր-գէ լոյս, Թո-թո-վե-լով բա-րի լոյս :

Հայ ձագուկ մը հայ-րի - կին, Հայ գառնուկ մը մայ-րի - կին,

Հրեշ-տակ մը առա-ւօտ-եան, Պըլ-պըլ-լիկ մը և մեր տան:

2. Ո՞վ է մաքուր այդ տղան,
Հայ ձագուկ մը մայրիկին,
Մաքուր ջուրին բարեկամ.
Փայլուն, նման արեգին,
Գանգուր մաղեր թելթելիկ,
Աչուրները գոհարիկ: Խմբերգ.

4. Ո՞վ է խոհեմ այդ տղան,
Հայ լեզուին, ա՛հ սիրահար.
Գիրք, գրքիչ, գրքադարան,
Քաղցր են իրեն համար.
Չը մոռնար լեզուն բնիկ.
Կը սիրէ իր Հայրենիք: Խմբերգ.

3. Ո՞վ է խնդուն այդ տղան.
Հայ ժպիտ մը քոյրիկին.
Եղբայրիկ մը աննման,
Ոսկեմանեակ օղակին,
Երգող, ցատկող մեղրանուշ,
Մեր գայլայլիկն ի՞նչ անուշ: Խմբ.

5. Ո՞վ է զինուոր այդ տղան,
Հայ առիւծ մը Հայ ազգին,
Իրաւասէր եւ պաշտպան,
Ապրող, մեռնող իր խօսքին,
Կ'ապրի Հայ մարդ, մարդասէր
Սիրող Աստուածն և ընկեր: Խ.

6. Ո՞վ է անմահ այդ տղան,
Վեհ Հայութեան վեհ հոգին,
«Աստուած» եւ «Ազգ» կը կարգան
Անոր ճակտին վրայ անգին,
Երկինք ժրպտի վերէն քեզ,
Ո՞վ Հայորդի հեռատես:
Հայ ձագուկն եւ «Հայրիկին»,
Հայ առիւծ մը «Մայրիկին»,
Հրեշտակն եւ առաւօտեան
Ու պըլպըլ մը Հայոց Տան:

1. Սի-րէ հա-յը թէ ըլ-լայ Աղ-քատ, տը-նանկ, ան-կա-րող,
Հա-գուստ-նե-րը հին ու մին, Դը-նէ ի գուռ մու-րա-ցող:

Հա-գուստ-նե-րը հին ու մին, Դը-նէ ի գուռ մու-րա-ցող:

Ա-նունն է հայ՝ պարտ է քեզ Սի-րեւ ըզ-նա հա-յու պէս:

1. Սիրէ հայը թէ ըլլայ
Աղքատ, տընանկ, անկարող,
Հագուստները հին ու մին,
Դոնէ ի գուռ մուրացող:
Անունն է հայ պարտ է քեզ
Սիրել զնա հայու պէս:

2. Սիրէ հայը թէ ըլլայ
Հարուստ, փարթամ, մեծատուն,
Ունենայ պէյ, էֆէնտի,
Կամ ամիրա պատուանուն.
Անունն է հայ՝ եւայլն:

3. Սիրէ հայը թէ ըլլայ
Հայր-սուրբ, տէրաէր, վարդապետ,
Վրան փիլոն, ծոցը խաչ,
Կաթողիկոս, Հայրապետ:
Անունն է հայ՝ եւայլն:

4. Սիրէ հայը թէ ըլլայ
Բողոքական, այլ կրօն,
Հստ քո կարծեաց անպաշտ,
Հերետիկոս, անկրօն.
Անունն է հայ՝ պարտ է քեզ,
Սիրել զնա հայու պէս:

Վ. Մ. Մանգվեան

Ս. Գ. Կոմիտեան

1. Ո՛՛Հ ԹԷ ԵՍ աՆ Հա-յաս-տա - նի վայ-լէ-ի այն դաշտեր ու
 2. Ո՛՛Հ ԹԷ ԵՍ աՆ Հայ-րե-նիքն իմ Գիտնայի քու պէտքերդ բո-
 3. Սի-րոյս Հա - մար քե - դի կուտամ կեանքիս ոյժերն ու զօրու-

դար լայ-նա-ծա-ւալ, լայ-նա-ծա-ւալ, Ո՛՛Հ ԹԷ ԵՍ աՆ կա -
 լոր եւ քեզ տա-յի, եւ քեզ տա-յի, Ծա-ռա-յու-թիւն Հա -
 թիւն Ո՛՛վ Հայ-րե-նիք, ո՛վ Հայ-րե-նիք, եւ իր-բեւ մօր մը

րե - նա - յի իմ Հայ - րեն - եաց սի-րոյն Հա - մար իմ
 լա - տա - րիմ Գո - րո - վա - դուժ սի - րե - լի մօր իր -
 բա - րե - խնամ կը ձօ - նեմ քեզ Հա-րոս-տու-թիւն 'Ա -

կեանքս տալ, իմ կեանքս տալ, իմ կեանքս տալ :
 րեւ որ - դի, իր - րեւ որ - դի, իր - րեւ որ - դի :
 մեն բա - րիք, 'Լա-մեն բա - րիք, 'Լա-մեն բա - րիք :

Խոբէն եպ. Նար-Պէյ

Ս. Գ. Կոմիտեան

1. Թէ տա-յին ին-ծի... Թագ և ա - դա-մանդ, դաւադան, Քեզ

դայն ձօ - նէ - ի, քեզ դայն ձօ - նէ - ի, Թա -

դուհ-եաց դըշ-խոյ . . . Հա-յաս-տա . . . ն, Հա-յաս - տան :

Թէ տային ինծի
 Ծիրանի շողշող պատմուճան,
 Քո յուս ձգէի՝ (կրկնէ)
 Ո՛վ իմ թշուառ Հայաստան :

Թէ տային ինծի
 Դարուց հոյլ ի հոյլ շրջան,
 Սիրով քեզ տայի՝ (կրկնէ)
 Իմ կեանքն ու հոգին, Հայաստան :

Թէ տային ինծի
 Սիրտ ու սէր կուսի շուշան,
 Ես քեզ ընտրէի (կրկնէ)
 Սրտիս միակ սէր, Հայաստան :

Թէ տային ինծի
 Գոռ ազատութիւն անսահման,
 Ես վեր ընտրէի՝ (կրկնէ)
 Քո վեհ դերութիւն, Հայաստան :

Թէ տային ինծի
 Սիրտ իմ ընտրել օթեւան,
 Զաւե՛րդ ասէի՝ (կրկնէ)
 Ինձ արքայութիւն, Հայաստան :

Թէ տային ինծի
 Հրեշտակի քնար բոցեղեան,
 Ես քեզ կ'երգէի՝ (կրկնէ)
 Բոլոր իմ շրնշով, Հայաստան :

Ս. Հ. Ֆելդկեան

Ս. Գ. Կոմիտեան

Andante cantabile

1. Թէ իմս հայ-րեն - եաց քը - նար սը - գա -

ւոր, Հե - ծէ տըր-րա - գին՝ իմ հո - գիս

է այն. Թէ նո - րա բեկ - բեկ Թե -

լեր վը-տա-ւոր Խո - սի ող-բա-ձայն՝ իմ սըր-

տիկս է այն: Խո - սի ող-բա-ձայն իմ սըր-տիկս է այն:

2. Թէ Հայ մուսային սրտառուէ նուազ
Դեռ կ'եղերերգէ՝ Հառաչանքս է այն,
Թէ Հայաստանի սեւ բախտին Հազազ
Լայ աղէկտուր՝ Հեծեծանքս է այն:
3. Թէ Հայկ եւ Արամ, Վարդան, Վահաններ
Ինկած տեսանես՝ իմ ուժս է այն,
Թէ զէնք, Թէ զըրազ, Թէ սուր, Թէ սուսեր
Փշրած, կոտորած՝ ոսկորներս է այն:
4. Թէ վճիռ գետերն, աղբերքն արծաթի
Լալով առուակեն՝ երակներս է այն.
Թէ Տիգրիս, Գեհոն, Փիսոն մոնչեն,
Թէ պղտոր դնան՝ իմ արիւնս է այն:
5. Ուր երբ տեսանեմ զիմ Հէզն Հայաստան
Ի մէջ իր փառաց՝ իմ բաղձանքս է այն.
Յայնժամ թող մեռնիմ իր ծոց մայրական,
Զիմ վերջին շնչոյս՝ միակ ուխտս է այն:

Գամառ-Վարդապետ

Խճերէր

Ս. Գ. Էօմիւրեան

1. Փառք Աստուծոյ, Հայ արիւն ալ վօթեցաւ,

Եւ ընդառնալ արեան պատգամ յազեցաւ.

Եւ ընդառնալ արեան պատգամ յազեցաւ.

Չուզեր զիտնալ, որ աշխարհի մէջ Հայ կայ,

Հայ զի մէջ ալ մարդկային սիրտ, Հոգի կայ.

Երբ Հոտանց Հայ յարեան հոգորհին,

Միտքը ձըգեց թըքած մըրբած Հայ ազգին:

Միտքը ձըգեց թըքած մըրբած Հայ ազգին:

Փառք Աստուծոյ, Հայ արիւն ալ վօթեցաւ,

Եւ ընդառնալ արեան պատգամ յազեցաւ.

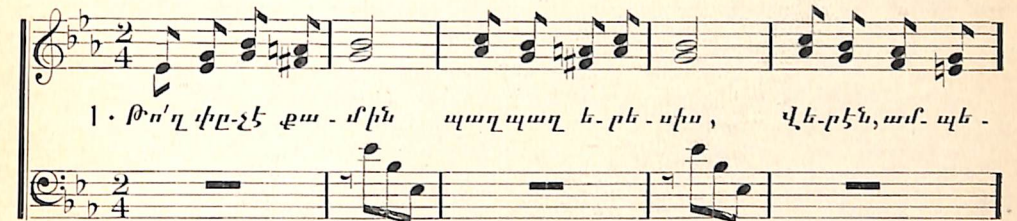
Եւ - րո - պա - յի ար - եան պապ - քը յա - դե - ցաւ :

2. Արի՛ւն վօթե՛լ... վաղուց մեռցել են մարդիկ
Գատմնելի արեան հեղման արհաւիրք...
Արիւն վօթե՛լ այն չէ ինչ որ դուք գիտէք...
Բազմաչարչար մեռածներուն հարցուցէք.
Հարցուցէք դուք որդեկորոյս Հայ կնիւն —
Ի՞նչ ասել է տեսնել հեղումը արեան...
Փառք Ատուծու Հայ արիւն ալ վօթեցաւ,
Եւրօպայի արեան պապը յադեցաւ:

3. Տեսե՞՛լ ես դու հօրդ վզին պինդ հունն,
Ու քաշքաշ տարած մինչեւ կախաղան.
Տեսե՞՛լ ես դու գիրկը տղան քու մօրը,
Անդուժ տաճկի սուրը երկուսի փօրը.
Դու տեսե՞՛լ ես կոյս քրօջը նոր փթեցած,
Տըռփոտ տաճկի կուսութենէն իր զրկած:
Փառք Ատուծու Հայ արիւն ալ վօթեցաւ,
Եւրօպայի արեան պապը յադեցաւ:

4. Դու տեսե՞՛լ ես այն ալեւոր երէցին,
Ձեռքը բաժակ — նշան արեան Գրիստոսին,
Տաճիկն եկաւ ձեռքը ցոլաց սուր դաշոյն,
Բաժակի մէջ սըրսկեցաւ թարմ արիւն...
Այս պատմածս չէ գրքերէ հնութեան,
Այս ոճիրը շատ նոր տեսաւ Հայաստան:
Փառք Ատուծու Հայ արիւն ալ վօթեցաւ,
Եւրօպայի արեան պապը յադեցաւ:

5. Բայց դու Հայ մարդ մինչեւ ե՞րբ պիտի համբերես.
Ազգաց, ազանց առջեւ մնալով սեւերես.
Մի՞թէ ցայնօր պիտի մնաս անզգայ,
Որ ասեն քեզ «Ալ աշխարհքս Հայ չիկայ»...
Էջմիածի՛ն, դէ՛հ հա՛ն քու ցուցակէն
Վեց հազար Հայ — այժմ սեւ հողի տակ են...
Վերջ ի վերջոյ Հայ արիւնն ալ վօթեցաւ.
Եւրօպ, արդեօք արեան պապը յադեցա՞ւ:

1. Թո՛ղ փը-չէ քա - մին պաղպաղ ե - րե - սիս, Վե-րէ՛ն,ամ պե -

րէ՛ն սաստիկ ձիւն թո՛ղ գայ. Որ-քան որ կու-զէ՛ թո՛ղ փը-չէ Հիւ-

սիս՝ Յու - սով եմ, յու - սով եմ վաղ ուշ գարունը պիտ՛գայ:

2
Թուղպը թող պատէ երկինքը պայծառ,
Թանձր մառախուղ թող տիրէ երկիր.
Տարերք աշխարհի խառնուին իրար,
Յուսով եմ, յուսով եմ, վաղ ուշ
արեւ պիտ՛ ծագի:

4
Թող փչէ հիւսիս, թող չերգէ սոխակ,
Թող միշտ այդ քամին քանդէ մեր տնակ
Որքան որ կ'ուզէ թող մեզ սառցընէ,
Գիտեմ որ, գիտեմ որ ասոր վերջը
խիստ մօտ է:

3
Թող գայ հալածանք, թող գայ
փորձութիւն,
Խաւար թող դառնայ անաղօտ լոյսը.
Սարսափելի չէ Հային տառապանք,
Միայն թէ, միայն թէ չհատնէր
խեղճուկի յոյսը:

5
Թիւրք թող պատէ մեզ խոնաւ
բանտերում,
Ծանր շղթաներով թող մեզ կաշկանդէ,
Մահ թող առնէ մեզ իր ճիրաններում,
Մեր յոյսն է, մեր յոյսն է հաստատ
եւ խիղճը արդար:
(Գրք է- Տրք Գա-նիւն վերջէն ա-ւելցա-ւ էն)

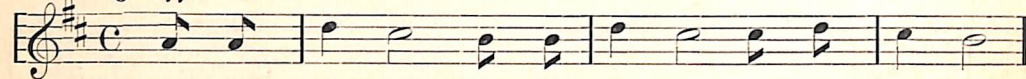
ՈՂԲԵՐԳ - ՈՒՂԵՐՁ

ՀԱՅՐԵՆԵԱՅ ԴԻԻՅԱԶՈՒՆՆԵՐՈՒՆ

Նշան S. Խորհի

Ս. Գ. Խոմարեան

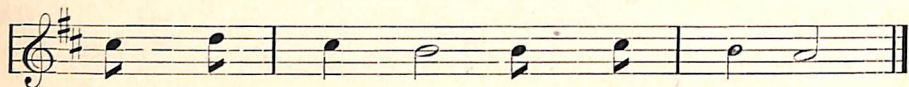
Մեներգ

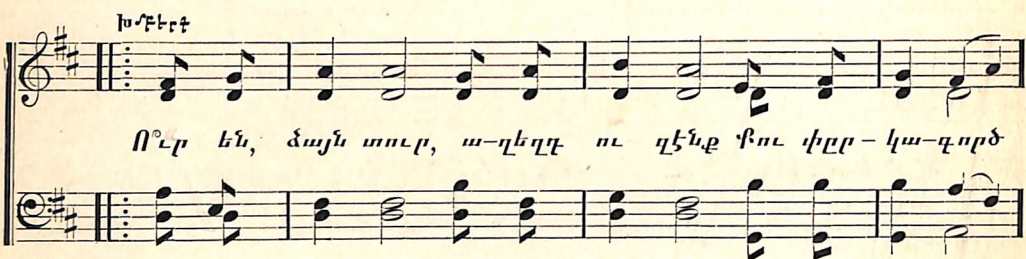
1. Նա - խա - հայր Հայկ, Աղ-գա-սկեա քաջ, Ին - չո՞ւ լուռ է

նե-տիշ շա - ուջ, Ո - րով Բէ - լը տա - սկա - լե - ցիր,

Սըփ - ու - լով շուրջ մեծ ար - հա - լիր.

Ո՞ւր են, ճայն տուր, ա-ղեղդ ու զէնք Գու փըր - կա-գործ

զոր մենք կ'ու-ղենք: Ար-թըն - նանք ալ, Թըմ-րած Հա-յեր,

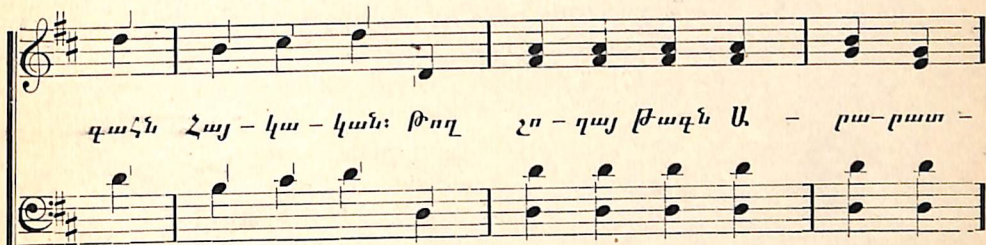
ըլ - լանք Հայկ - եր ու Վար - դան - ներ, Իբր յա -

Ջորդ Հայ աղ-նիւ Աղ-գին Ա - գա - տու-թեան ըլլանք որ - դին.

Թող շո - դայ Թագն Ա - րա-րատ-եան, Յա - լեր-ժա - նայ

գահն Հայ - կա - կան: Թող շո - դայ Թագն Ա - րա-րատ -

եան, Յա - լեր - ժա - նայ գահն Հայ - կա - կան:

2. Արի՛ Արամ, մեծանձն Իշխան,
 Քեզմով կոչուինք մենք ԱՐԱՄԵԱՆ.
 Խընդըրենք քու յաղթական սուր,
 Սակայն մեր ջանք, ո՛հ, են ի զուր.
 Թաղուած են քու գեղարտ, ասպար
 Դարերու մէջ այսքան երկար:
 Արթըննանք ալ, Թըմրած են.:

3. Անդրբանիկ թագկիրդ Հայոց,
Ինչո՞ւ այսպէս միշտ լաց ու կոծ,
Մեղի միայն ա՞յս է բաժին,
Կը հանդուրժէ՞ Հայուն Ողին.
Սգաւո՛ր է Մայր-Հայաստան
Լի վէրքերով շարա՛ն շարա՛ն:
Արթննանք ալ, թմրած Հայեր, Էն.:

4. Աշխարհակալ մեծդ Արտաշէս,
Որ յաղթախալ պիտի տէր ես,
Անտարբե՞ր կաս արդ լուռ ու մունջ,
Մինչ թափառի Հայն անտէրունջ.
Ելի՛ր այլեւս, ելի՛ր, հերի՛ք
Դառն արտասուէ՛ մեր Հայրենիք:
Արթննանք ալ, թմրած Հայեր, Էն.:

5. Արքայդ Տիգրան մեծազորչակ,
Փառապանծ է քու յիշատակ,
Սակայն Հայը՝ անոք՝ թըշուառ
Կը հեծեճէ անմըխիթար.
Կանգնէ՛ շուտով, քաջ Վահագետ,
Ազատելու քու ողորախտ ճեւ:
Արթննանք ալ, թմրած Հայեր, Էն.:

6. Հայրենախանդ անմա՛հ Վարդան,
Պատի՛ւ, պարծա՛նք մեր Պատմութեան,
Դու գրո՛չ տըլիր Զրադաշտութեան,
Խլելով պսակ նահատակման.
Օ՛հ, զօրապե՛տ մեր պաշտելի,
Փութա՛ փըրկել տո՛հմդ Հայրենի:
Արթննանք ալ, թմրած Հայեր, Էն.:

7. Ա՛հ, փարեղի՛ Լեւոն արքայ,
Հայուն փառքը դարձեալ պիտի՞ գայ՞,
'Հա Կիլիկիան աճիւնացած...
Ե՞րբ պիտի՞ փայլի աստղն Հայրենեաց.
Բա՛ց, բա՛ց աչերդ, տես Հայաստան
Ինչպէս կ'ողբայ տխո՞ւր ներկան:
Արթննանք ալ, թմրած Հայեր, Էն.:

1. Ա՛հ, երկ-նա-տուր, լո՛յս դո-հա-րիկ, լո՛յս զարդ մ'էր ան,

Մեր թան-կա - գին տան պար-տէ - գին սիրտ վարդն էր

ան. Ո՛հ, ի՛նչ ան - մեղ աստ-ղեր է - ին

աչ-քերն ա - նոր, Ո՛հ, ի՛նչ ան - մեղ . . .

աստ-ղեր է - ին աչ-քերն ա - նոր ,

Բուն սրբ-բու - թեան փայլն ու - ն է - ին

այ - տեր կո - լոր :

Քառաձայն

Ո՞վ դը-պաւ այն վար - դին նուրբ , Ո՞վ աչ-քե - րէն .

rit.

ա - նոր սուրբ Քա-ղեց բի-բերն այն ան - մեղ , եւ ա -

Խմբերգ

Է - րեց ՍԻՐՏ մ'այն տեղ : Սիրտ մը ո՛հ , ան-սէր , ան - սէր ,

Սիրտ սրբ-տա - ւէր , սիրտն ան - սէր :

2. Այդ պատանին կորովալիւ միշտ կը խայտար ,
 Սոստմնալից դպրոցական չէն ու կայտառ ,
 Հասակաւոր երիտասարդ , պերճ , քաջարի , (կրկնէ) .
 Կը վայելէր գիտուններու վեհ կաճառի :
 Ո՞վ տարաւ զայն գինետուն .
 Ո՞վ իր բաժակն լեցուց թոյն .
 Ո՞վ եղաւ արինաճեղ ,
 Եւ աւերեց ԿԵԱՆՔ մ'այն տեղ :
 —Սիրտ մը , ո՛հ , անսէր , անսէր . Եւայլն :
3. Տես , այր ու կին զուարթ սիրուն , ինչ քաղցրարոյր ,
 Հոս կ'ապրէին յոյժ բերկրալիւ միաճամբոյր ,
 Եւ ունէին սրտի պլպուլ մէջ թեւերու . (կրկնէ) .
 Ո՞վ էր այդ սիրտն երկու բաժնող պէտ դեւերու :
 Ո՞վ տարաւ զանոնք հեռուն .
 Ո՞վ մխեց սուրն սրտերուն .
 Ո՞վ մարեց սիրոյ կանթեղ ,
 Եւ աւերեց ՏՈՒՆ մ'այն տեղ :
 —Սիրտ մը , ո՛հ , անսէր , անսէր . Եւայլն :
4. Ա՛հ , սրբազան ու բարդաւաճ հայրենիք մեր ,
 Ի՛նչպէս յաղթեց , ի՛նչպէս տոկաց , հրաշալիք մ'էր .
 Այն անառիկ լեռներ կիրճեր , հովիտներ պերճ (կրկնէ) ,
 Ինկան . . . սակայն , բիւրաւորներ զոհուելէ վերջ :
 Ո՞վ մատնեց մեր հայրենիք ,
 Ո՞վ բերաւ մահ արհաւիրք
 Մեր երկիրն եղեմադեղ ,
 Եւ աւերեց ՀԱՅ ԱԶԳՆ այն տեղ :
 —Սիրտ մը , ո՛հ , անսէր , անսէր . Եւայլն :

Գարեգին Պեղեկոփախան

Ս. Գ. Կոմիտաս

Andante cantabile

Ե՛կ իմ սը - ընդ, իմ բա-րե - կամ սըր-տա-

գին, նի - հար շըրթ - ներդ, ո՛հ

ե - ը - ընդ, Դի՛ր դալ - կա-

հար իմ շըրթ - նե - ընդ. եր -

դենք ու լանք, լանք ու եր-դենք տըրտ-մա-դին:

եր - դենք ու լանք, լանք ու եր-

դենք տըրտ - մա - դին:

Ե՛կ իմ սրինգ, իմ բարեկամ սըրտագին,
Նիհար շըրթներդ, ո՛հ երերուն,
Դի՛ր դալկահար իմ շըրթներուն,
Երգենք ու լանք, լանք ու երգենք տրամագին:

Լա՛ց, դի լոկ քեզ դըտայ հատորն իմ սըրտին:
Դու բարունակ էիր կանաչ,
Երբ մի անգութ ձեռք անճանաչ
Կտրեց դքեզ, անջատեց մայրն ու որդին:

Եւ թոյլ տուիր որ լանջքիդ վրայ դալարուտ
Ծակեր բանան, վէրք երկաթի,
Թող այդ վէրքէն, ըսիր, կաթի
Արին, բողոք՝ միակ սիրտանք վիշտերուդ:

Ես ալ մանուկ էի անմեղ երբ վաղուց
Մի անձանթ պատճառ վրդիս
Լուծ մը դըրաւ, ո՛րք կոչեց զիս.
Եւ հօր ու մօր սիրոյս կարօտ զիս թողուց:

Իմ ալ կուրծքս ծակծրկեցին ժանտ վէրքեր,
Եւ որպէս դուն սիրես որմին
Յենուլ, լըռել, մինչեւ որ մին
Զի յուզէ քեզ, չես հառաչեր, չես երգեր:

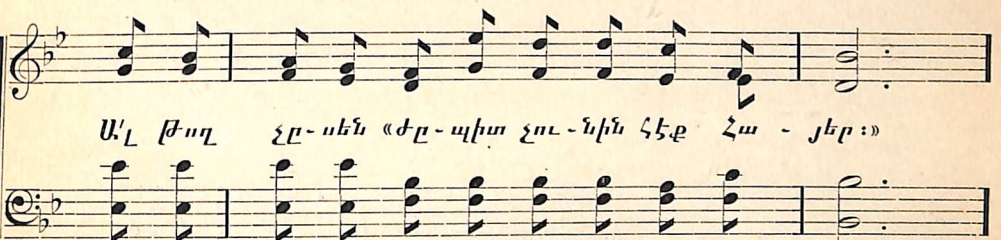
Լըռիկ մընջիկ սիրեմ եւ ես հեռու կալ
Ընկերութեան ժիր ժըխորէն,
Եւ իմ սըրտին, հոգւոյն խորէն
Զըննել, ըզգալ, լոկ զարմանալ ու խոկալ:

Թող երգեհոն, դաշնակ, քընար գեղգեղեն
Յեկեղեցւոյ ի գինետան,
Աղօթք եւ պար թըռչին, խայտան՝
Թող այլք վայլեն հաճոյք մարմնոյ հողեղէն:

Ա՛խ, իմ սրինգ աշխարհ յոյսով թող բերկրի,
Թող բախտն անոր ժըպտի յոյսին,
Ե՛կ, ես եւ դու ի միասին
Լանք եւ երգենք, մեր բաժինն այս է յերկրի:

Տր. Գ. Մ. Խանդավազ

Ս. Գ. Էօմիւրեան

Ա'լ թող չը - սեն «Ժը - սկսա չու - նին հէք Հա - յեր», հէ+ Հ- - յէր,

Օ'ն, եղ- բայր-ներ, առ-նենք տա - ւիղ ու շե - փոր, -- լէ - փոր,

rit.
Յըն-ծանք, առ-նենք, կազմած գունդեր ու թա - փոր:

2

Ոսկեկայծակ շանթ աչքերնիս թող վառին,
Ողջոյն մ'ազատ տանք Հայկազեան գաւառին.
Մեր սիրտն առանց բոցի, խոռնկի պէս այրեր՝
Ա'լ թող չըսեն. «Հայրենազուրկ, հէք Հայեր»:

3

Թող ծածանին զիրար գրկած խաչն ու գրօշ
Ազդերուն դէմ, երկնքին դէմ բացօրոշ,
Միութեան խոկն իցի՛ւ սրտեր հըմայէր,
Ա'լ թող չըսեն «Կամք, սէր չունին հէք Հայեր»:

4

Ազատութիւնն ընդգրկենք միշտ քաջ, արի,
Թո՛ղ վառվռի չքնաղ կորոյն Հայ Հանճարի,
Հոգեզմայլին խսկ հրեշտակներ ու պայեր,
Ա'լ թող չըսեն. «Տաղանդ չունին հէք Հայեր»:

5

Աստուած եղաւ մեզի նեցուկ մը բարի
Մեր սիրտն ինչո՞ւ ճամարտութեան չփարի,
Այդ զգացումն Հայն արդէն է փայտայեր,
Ա'լ թող չըսեն «Պաշտպան չունին հէք Հայեր»:

6

Շիրիմներէն պա՛հ մ'արթնցէ՛ք, ո՛վ Հայերեր,
Որ ձեր ճակտին պերճ փայլն անմահ հրահրէր,
Բողոքեցին ձեր սուրբ արիւնն ու վայեր,
Ա'լ թող չըսեն թէ. «Ձայն չունին հէք Հայեր»:

7

Ճնշեցին ձեր մամուլն ազատ, սրբատառ,
Գրութիւննիդ ըրին բըզիկ ու պատառ,
Բայց ձեր մոխիրն ու կիր ելան երկինք, վեր...
Ա'լ թող չըսեն «Լեզու չունին հէք Հայեր»:

8

Նախահայրեր եղան ազգին պատարագ
Ճենճերումի բոյրն ելաւ վեր շատ արագ,
Խառնուեցաւ ծուխին որ դեռ Սինա էր,
Ա'լ թող չըսեն «Ձո՛հ, սիրտ չունին հէք Հայեր»:

9

Նուիրագործ է Հայրենիքն Հաշտ Հայուն
Պէտք է կանգնի ծաղկի ընդմիշտ մնայուն,
'Որբ, բայց ազատ՝ խորհուրդն արդար հսկայ է
Ա'լ թող չըսեն. «Աղօթք չունին հէք Հայեր»:

ՊԵՏՐՈՍ ԴՈՒՐԵԱՆԻ

Ս. Գ. ԷՍԻԽՐԵԱՆԻ

1. Եթէ տըժ - գոյն մա-հու հրէշ - տակ Ան -

հուն ժըպ - տով մ'իջ-նէ իմ դէմ . . . , Շո - գի-ա -

նան ցաւքս ու հո - գիս, Գիտ-ցէ՛ք որ

դեռ կեն - դա - նի եմ :

Եթէ տժգոյն մաՀու հրէշտակ
ԱնՀուն ժպտով մ'իջնէ իմ դէմ ,
Շոգիանան ցաւքս ու հոգիս ,
Գիտցէ՛ք որ դեռ կենդանի եմ :

Եթէ սընարըս իմ տիպար ,
Մոմ մը վըտիտ ու մաՀագէմ ,
Ո՛հ , նըշուլէ ցուրտ ճառագայթ ,
Գիտցէ՛ք որ դեռ կենդանի եմ :

Եթէ ճակտովս արտօսրագոծ
Զիս պատանի մէջ ցուրտ զերթ վէմ
Փաթթեն , դնեն սեւ դադաղը ,
Գիտցէ՛ք որ դեռ կենդանի եմ :

Եթէ Հընչէ տըխուր կոչնակ ,
Թրթռուն ծիծաղն մաՀու դժխեմ ,
Դադաղս առնէ իր Համր քայլ ,
Գիտցէ՛ք որ դեռ կենդանի եմ :

Եթէ մարդիկն այն մաՀերգակ ,
Որք սեւ ունին ու խոժոռ դէմ ,
Համաափուն խունկ ու աղօթք ,
Գիտցէ՛ք որ դեռ կենդանի եմ :

Եթ՛ յարգարեն իմ Հողակոյտ ,
Եւ Հեծեծամբ ու սրգալէն ,
Իմ սիրելիքը բաժնուին ,
Գիտցէ՛ք որ դեռ կենդանի եմ :

Իսկ աննշան եթէ մնայ
Երկրի մէկ խորշն Հողակոյտն իմ ,
Եւ յիշատակս ալ թառամի՛
Ո՛հ , այն ատեն ես կը մեռնիմ :

Վեր. 3. Ս. ձևաճանաչ
Ազատ Թարգմ. Ա. Կիլիկյան

Ս. Գ. Կոմիտեան

1. Մահէս վեր - ջը սի - րե - լի - ներ Գի - տեմ գիտ

շատ պիտի սի - րեն. Խուսկ ու ծա - ղիկ, պը - սակ ու

Խմբերգ

սէր, Պիտ' հե - տե - լին տըխուր չիր - միս: Բայց ինչ կ'ըլ -

լար, հի - մայ տըր - ուէր, Բուրումն ա - նոնց
Ինչ է՛լ - լար հի - մայ տըր - ուէր Բու - րումն ա - նոնց

եւ շըն - չէ - ի, Բայց ինչ կ'ըլ - լար հի - մայ տըր -

Բայց Ինչ է՛լ - լար

rit.
Բու - րումն ա - նոնց
ուէր Բու - րումն ա - նոնց եւ շըն - չէ - ի:

2. Մահէս վերջը անուանա համար,
Գիտեմ դովեստ պիտի հիւսեն:
Բայց այժմ դործերս ծանր ու դժուար
Զօրավիգի կը կարօտին:
Կրնէ { Հիմա մինչ ես կ'ապրիմ տկար
Գորով, ժպիտ ինձ կեանք կուտան:

3. Մտերիմներս արտասուադին
Սեւ դազաղըս ծանր՝ ուսամբարձ
Յուրտ գերեզման պիտի տանին
Բայց ա՛հ, հիմա թէ կըրէին:
Կրնէ { Բեռիս մէկ մասն իրենց ուսին.
Այսքան կանուխ չէի մեռներ:

4. Մահէս վերջը կը մոռցուին
Թերութիւններս ու դառն մեղքերս.
Եւ լոկ ազնիւ մէկ արարքս սին
Կը վերյիշեն սուրբ պաշտանքով:
Կրնէ { Բայց այդ ներող քաղցր նայուածքին
Հիմա է որ կը կարօտիմ:

5. Հիմա մէկ վարդ, սակայն վաղուան
Ծաղկաստան մը՝ վարդարուբեան,
Լոկ մէկ նայուածք համակրութեան
Հազար ներքող, դովեստ կ'արժէ:
Կրնէ { Շիթ մը սփռիանք, մահէս նախ քան
Արցունքի ծով մ'է ինձ համար:

Տր. Գ. Մ. Խանդավազեան
Duet

Ս. Գ. Էօփլաբեան

1. Բոյ - նըդ չի - նած բար-տի - ին վրայ

մեր տան դէմ Գու ձա-գուկ - ներդ Հոն մեծ -

ցու - ցիր Մա - յի - սին,

ին - չո՛ւ կ'եր - թաս, Հայ - րե - նի - քի

չի - ւանդ եմ, Կե - ցի՛ր, ապ - րի՛նք

էր - րեւ ըն - կեր մի - ա - սին:

2. Մէկտեղ երկու դաղթականներ դըրացի
Տըխուր ժամեր կը բաժնէինք Համակիր,
Ձէ՛, մի՛ երթար, ահա քեզի դուռս բացի.
Բարի՛ թռչուն, ձմրան ինծի Հիւր եղիր:
3. Քոյր մը ունիմ Հեռու երկրի մը անկիւն
Անկիրթներու խժղժուլթեան ենթակայ,
Հայ քոյրերու Հետ իր լացին վանդին
Գիշեր ցորեկ իմ աղանջիս դեռ կուգայ:
4. Գէթ, Արագի՛լ, քանի կ'երթաս, Հոն գնա՛,
Հայրենիքին Համբոյր մը տար եւ բարեւ
Դեռ յոյս չկայ իր ողբերուն անխնայ,
Ըսէ թող շուտ Հոս դան, ուր միշտ կայ արեւ:
5. Ահա թուար անհունին մէջ առանձին
Կ'երթաս վստահ անհետ ճամբադ անծանօթ,
Մինչ արեւին վերջին շողեր վարդածին
Լեռներէն վեր ծիրանիով կ'օծեն օդ:
6. Թէեւ բարձունքն ահա կլլեց քու պատկեր,
Ձիւնեղ թեւերդ խոյանքիդ մէջ աննըճար,
Պիտի չընկճին նոյն իսկ Հասնի մութ գիշեր,
Կայ Մէկն, որ միշտ կը ծըրադրէ քեզ Համար:
7. Իմ ալ առջեւ գենիթը կայ նոր կեանքին,
Դու դացած ես մաղթանքներովս, բայց սրտէս
Պիտի չելլէ քու աւանդած դասն անդին,
Ո՛վ դաղթական բարի՛ թռչուն Հեռատես:

Տոբ. Մ. Սմբատ Գաբրիելյան

Ս. Գ. Էմիլիան

1. Բա-րե՛ւ, սա - նիկդ իմ սի-րա - կան, Բա-րե՛ւ, հրեշ-

տակս, ի՞նչ-պէս ես. Ա-չա-ցըս լոյս քե-զի կեր

տամ. Մեծ-ցիր ու օր Լ'ա-րեւ տես: Ա - չա-ցըս

լոյս քե-զի կեր տամ. Մեծցիր ու օր Լ'ա-րեւ տես:

Սաղա՛, խնդա՛, կե՛ր ու մեծցիր,
Սորվէ արհեստ, սիրէ գիրք.
Գլխով, սրտիւ հանդիսացիր՝
Ինչպէս ձեռք քաջակիրթ:
Գլխով, սրտիւ հանդիսացիր՝
Ինչպէս ձեռք քաջակիրթ:

Մեծցիր, սանիկդ իմ սիրական,
Դուն իմ սրտին հատորն ես.
Աչացըս լոյս քեզի կեր տամ,
Մեծցիր ու օր Լ'արեւ տես:
Աչացըս լոյս քեզի կեր տամ,
Մեծցիր ու օր Լ'արեւ տես:

Տուած է քեզ սիրտ, դուրս, ձեռքեր
Աստուած, քու Հայրն երկնաւոր.
Սէ՛ր է նա, դո՛ւն ալ եղիր սէր
Քեզ գլխովին տուր Անոր:
Սէ՛ր է նա, դո՛ւն ալ եղիր սէր
Քեզ գլխովին տուր Անոր:

Սորվէ, սանիկդ իմ սիրական,
Ընկերդ սիրել անձիդ պէս.
Աչացըս լոյս քեզի կեր տամ,
Մեծցիր ու օր Լ'արեւ տես:
Աչացըս լոյս քեզի կեր տամ,
Մեծցիր ու օր Լ'արեւ տես:

Եւ միշտ յիշէ Մայր Հայաստան
Որ նոր Մեսրոպ, նոր Ներսէս,
Եւ կամ Տիգրան, Լեւոն, Վարդան
Կը փափաքի տեսնել քեզ:
Եւ կամ Տիգրան, Լեւոն, Վարդան
Կը փափաքի տեսնել քեզ:

Ապրէ՛, սանիկդ իմ սիրական,
Զուարթ, արի, պարզերես.
Աչացըս լոյս քեզի կեր տամ,
Եղիր Վարդան կամ Ներսէս:
Աչացըս լոյս քեզի կեր տամ,
Եղիր Վարդան կամ Ներսէս:

Ա. Կ. Ի. Ի. Ի.

Ս. Գ. Կոմիտաս

1. Եր-թաք բար - եաւ, ո՛վ ըն-կեր - ներ, Կեան - քը ճամ-բայ

մ'է ար - դէն, Դըպ - րո - ցի հեշտ գըգ-ւանք ու սէր,

Խմբերգ

Պէտք չէ ալ ձեզ կա-խար - դեն: Եր-թաք բար - եաւ, ո՛ն,

սի-րե-լիք, Նոր դըպ-րոց մը կըս - կը - սիք. Դպ-րոց - ա -

ւարտ—ան-ի-մաստ բառ, Կեան-քի դպ - րոց չու - նի դա-դար:

1. Երթաք բարեաւ, ո՛վ ընկերներ,
Կեանքը ճամբայ մ'է արդէն,
Դպրոցի հեշտ գըգուանք ու սէր,
Պէտք չէ ալ ձեզ կախարդեն:
Երթաք բարեաւ, ո՛ն, սիրելիք
Նոր դպրոց մը կը սկսիք,
Դպրոցաւարտ — անիմաստ բառ,
Կեանքի դպրոց չունի դադար:

2. Երթաք բարեաւ, ձեզ կը սպասեն
Կարօտալիւր Հայ սրտեր,
Ձեր ուսումէն, լոյս ու ջաշէն
Բաժին կ'ուզեն անըստուեր:
Երթաք բարեաւ, ո՛ն սիրելիք
Նոր շրջան մը կը սկսի,
Շրջանաւարտ — անիմաստ բառ,
Գործի շրջան չունի դադար:

3. Երթաք բարեաւ, բայց մի փնտռէք
Ճոխ դարպասներ, պաշտանք, բոյր,
Մըտէք այն յարկ ուր վշտաբեկ
Որք Հայուհին կ'ուզէ քոյր:
Երթաք բարեաւ, ո՛ն, քաջարիք,
Սիրոյ խաչին ցաւն ունիք,
Ընթացաւարտ — ի՛նչ անմիտ բառ,
Սիրոյ ընթացք չունի դադար:

4. Երթաք բարեաւ, բայց ոչ մի նակ
Ձեզ ուղեկից կ'ըլլայ Տէ՛ր
Եւ այս յարկին քաղցր յիշատակ,
Սիրով կապէ ձեր սրտեր:
Երթաք բարեաւ, ո՛ն սիրելիք
Ի՛նչ սուրբ կոչում դուք ունիք,
Կատարեալն՝ ձեր նշանաբան
Սուրբ իտէալ «Յիսուսի նման»:

Ա. Յովսէփեան

Ա. Կ. Էօսիւրեան

1. Էս հա-կոտ-նեայ աշ-խար-հում Ա-մե-նայն ինչ է փոխւել,

Կը-րօնք, լե-զու, ազ-գու-թիւն, Մօ-տա-յի է վե-րած-ւել:

Էս ի՞նչ է — մօ-տա է, Էս ի՞նչ է — մօ-տա է

Մօ-տա է մօ-տա է, մօ-տա է, մօ-տա է:

1. Էս հակոտնեայ աշխարհում
Ամենայն ինչ է փոխւել,
Կրօնք, լեզու, ազգութիւն,
Մօտայի է վերածւել:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

2. Հայ պատանին թէ ըսես,
Օ՛ր, նա գիտէ ամեն բան.
Դատարկ գլխով փաթաթէս,
Խօսքով փրկէ Հայաստան:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

3. Եկեղեցի դնալիս
Քաֆէ-շանթան է կարծում,
Ոտքը ոտքի վրայից
Նա երբեք վար չէ առնում:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

8. Հայ օրիորդ նազելի.
Օ՛ր, շատ սիրում է ուման,
Սենեկումը Հայելի,
Դէմքն է զննում անսպաժման:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

4. Մէկ էլ տեսնես փողոցում,
Ոտիւ աղնոցը քթին,
Անգլիերէն է ջարդում,
Քծնող ժպիտն երեսին:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

9. Նա չէ սիրում Հայ տղայ,
Սա կարճ է, միւսը ցած,
Դա տղեղ է, նա աղքատ,
Աչքն օտարին է տնկած:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

5. Հայ տիկինը իր դաւակին
Անգլիերէն է խօսում.
«Փափա, մամա, կուտ մօրնինկ.»
Անպէտ թութակ է դարձնում:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

10. Թէ ուզում ես բախտ չինել
Ճաշարանակտ կը լինես.
Բայց քիչ օրից անսպառնա
Շունչդ եզրիպտոս կը քաշես:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

6. Դուք չէ՛ք տեսնի վարդապետ
Լայն մօրուքով ու վեղար,
Հագած ունի բրինս ալպէրթ
Ու սրիւնտըր շողաշար:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

11. Ճաշարանում չիք պարսն
Կոկողալիդ, թեթեւիկ.
Հոն պառկում է, հոն ուտում,
Վճարում է ապառիկ:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

7. Նա չէ պահում եւ մեծ պահք,
Ա՛խ, ստամոքսն է տկար.
Բայց ամպիոնից պահք ու ծոմ
Քարողում է անդադար:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

12. Եւ խօսում է ա լա մօտ,
«Պօն ժուռ, Միւսիւ», քեզ կ'ըսէ.
Բայց Հէնց իր պարտք թէ ուզես,
Գրիթն բերան կը կախէ:
Էս ի՞նչ է — մօտա է:

13. Մի էլ տեսնես երկու Հայ
Ընկերութիւն են կազմել,
Բայց Հաշիւներ քննելիս
Իրար գլուխ են պատռել:
Էս Հէնց է, մօտա է:

Վեր. 2. Ե. ԵԱՐՏՐԱՆԱՆ (Թարգմ.)

Ս. Գ. ԷՈՒՄԵՐԱՆ

1. Ե - թէ դոր-ծեր ձա - խող դան, Տադ-նապ պա-տէ դաշ -

խարհ, Չար - ժեր նեղ-ուիլ մէկ վայր-կեան, Ճա - կատդ բաց,

մի վախ - նար, Մինչ կեանք թը - ւի դըժ - ուար քեզ. Լաւ

կերպ մէկ հա - նա - պազ: Կը - րեւ փոր-ձանք մար -

դու պէս, Ժըպ - տիլ եր - բոր կըր - նաս:

Խմբերգ

Օ՛ն, ժպտէ, խըն - դա, Լաւ խըն-դա, ցըն - ծա.

Օ՛ն, ժըպ - տէ, Խըն-դա, Լաւ խըն-դա, ցըն - ծա.

Ու - րախ, զը - ւարժ խըն - դա դուն, Խըն-դա խըն - դու խըն -

դուն: Խըն - դա, խըն - դու խըն - դուն:

2. Ինչո՞ւ վաղուան հոգեր սին,
Թողուն քեզ ալ անքուն.
Հոգ փոխ առնողն — իր անձին —
Տուժէ, տխրի նրկուն:
«Չանցնիս դետէն չեկած դեռ».
Ասէ առակն անդին.
Եղիր քաջ մարդ, կամքի տէր,
Սիրտ առ ժպտէ կրկին:
Օ՛ն, ժպտէ՛, խնդա՛, եւն.:

3. Ճըկուն, տոկուն, առո՞ղջ ես,
Գրպանդ գուցէ դատարկ.
Վատ բաներու մոլին չես,
Կ'ատե՞ս գործեր անարդ.
Կանգնէ՛, կուռէ՛ կիրքի դէմ,
Ժըպտէ՛, դործէ՛, շարժէ՛.
Թո՛ղ սիրտդ ըլլայ պերճ եղեմ,
Ժըպտիլ շա՛տ բան կ'արժէ:
Օ՛ն, ժպտէ՛, խնդա՛, եւն.:

4. Սակայն խնդալ դիւրին չէ
Եթէ հոգին տխրի.
Խնդունն երբեք դուրսէն չէ,
Հապա սրտէն բղխի.
Ընարէ՛ խորհուրդ, վսեմ կեանք,
Համեստ, սուրբ, ողջախոհ.
Յայնժամ հոգիդ հազնի կամք,
Ժըպտիս բիւր չէն ու գոհ:
Օ՛ն, ժպտէ՛, խնդա՛, եւն.:

Ա. Կիւրիան

Ս. Գ. Կոմիտաս

1. Ո՛չ, ո՛չ, թէ՛-եւ ընկճուած, խաչուած, Մենք կը մը - նանք

խորխոր ու կանգուն. Միշտ խոշ-տանգուած, բայց վերն Սատուած,

Խմբերգ

Մեր յաղթութիւնն է ան - նը-կուն: Մենք վարդա-նին

սուրբ ա - ըր-նին ժառանգներ ենք ան - մե - կին.

Թէ՛-եւ ան-զօր ի-յնանք գետին. Տէրն է նորէն յաղթութիւն:

1. Ո՛չ, ո՛չ, թէ՛-եւ ընկճուած, խաչուած.
 Մենք կը մնանք խորխոր ու կանգուն.
 Միշտ խոշտանգուած բայց վերն Սատուած
 Մեր յաղթութիւնն է աննրկուն:
 Մենք վարդանի սուրբ արիւնին
 ժառանգներն ենք անմեկին.
 Թէ՛-եւ ենզօր իյնանք գետին.
 Մե՛րն է նորէն յաղթութիւն:

2. Դարեր, ազգեր մեզ լքեցին
 Հալածական ու տարագիր.
 Մեր կապտեցին եկեղեցին
 Տուն, հայրենիք, կեանք, պատիւ, դիր
 Մենք վարդանի սուրբ արիւնին
 ժառանգներն ենք անմեկին.
 Թէ՛-եւ ենզօր իյնանք գետին.
 Մե՛րն է նորէն յաղթութիւն:

3. Ոչ սուր ունինք, թնդանոթ, գէնք,
 Ոչ տէրութիւն, բանակ, տորմիլ
 Մեր Զօրապետ Յիսուս կուգենք,
 Ճշմարտութիւնն է մեր գէնք, ուղիղ:
 Մենք վարդանի սուրբ արիւնին
 ժառանգներն ենք անմեկին.
 Թէ՛-եւ ենզօր իյնանք գետին.
 Մե՛րն է նորէն յաղթութիւն:

4. Խաղաղութեան քաջ զինուորներ,
 Դէմ կը կռուինք պատերազմին.
 Ալ բաւ նախճիր, արիւն, աւեր,
 Պատերազմն է մեր թշնամին:
 Մենք վարդանի սուրբ արիւնին
 ժառանգներն ենք անմեկին.
 Թէ՛-եւ ենզօր իյնանք գետին.
 Մե՛րն է նորէն յաղթութիւն:

Յ. Ալբուցեան

Ս. Գ. Զոմբիւրեան

1. Մենք սի-րա-ղէն զինուոր ուխտեալ, Լոյսի ջա-հեր բըռնած ի վեր,

Մութին քօ-ղը պատռենք մըռայլ, Ձայնն Յիսուսի մեղ քաջալեր .

Խմբերգ

Ա - րի՛ք գունդի գունդ, խանդով սր-տա-թունդ, Կըռ-ուինք

զերթ կո-րին . Ի նը-պաստ Բարւոյն, Արիք գունդի գունդ, խանդով

սըր-տա-թունդ, Կռուինք զերթ կո-րին . Ի նը-պաստ Բար-ւոյն :

Զուլումն ահեղ պիղծ ձեռքերով ,
Սուգ ու շիւան տարածեր է ,
Զրկանքն անգութ հոգեխոով
Ամենուրեք մահ ածեր է .

Արի՛ք, գունդ ի գունդ ,
Վառենք սէր ու գութ ,
Զրկանք ու զուլում
Ի բա՛ց թող ցելում :

Կիրք, մոլութիւն աղտոտ ու վատ ,
Կեանքն են ծրծեր ողջ պարմանոյն ,
Ողջ մեռել է դարձեր գունատ ,
Երիտասարդն աշխոյժ , վառվռուն .

Արի՛ք, գունդ ի գունդ ,
Կայծեր լուսադունդ ,
Վառենք Սուրբ Կեանքի ,
Կամքը զիս հազնի :

Կեղծիք նենգժոտ ու վաղաքուշ ,
Որպէս Հիդրա սիրով չպարուն ,
Թոյն կը ծորէ թանկ ու քնքո՛ւշ ,
Հասարակաց երակներուն :

Արի՛ք, գունդ ի գունդ ,
Աշխարհ հանենք թունդ ,
Պատռե՛նք դիմակներ ,
Կեղծիքն հանենք վեր :

Արի՛ք, առաջ թռչինք անահ ,
Խաչը պարզած Քրիստոսեան ,
Զինուած սիրով , յոյսով անմահ ,
Քանդենք բերդեր սկեպտութեան .

Արի՛ք, գունդ ի գունդ ,
Հաւատքի սուրբ հունտ ,
Ոռոգենք արեամբ ,
Մինչ ցելու սեւ ամպ :

Արտիստ Ե. ՉԷՐՅԵԱՆ

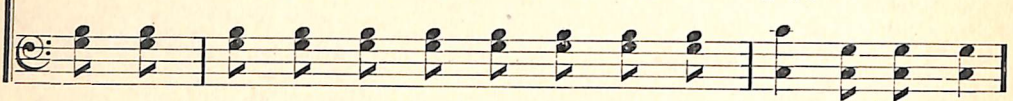
Ս. Գ. ԷՍԲԻՐԵԱՆ

1. Սա դուստ - արը մ'է աղ - նը - ւա - տոհմ, մե - ծա - տան,

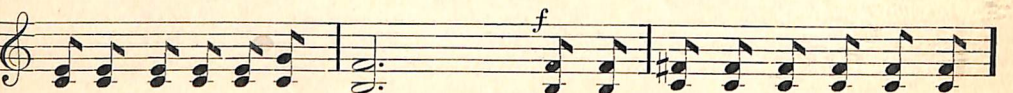
Ու - սած ապ - րիլ կեանք մը փա - փուկ, պըճ - նա - զարթ,

Ծը - նողք իր հետ մեծ դու - մար - ներ օ - ժիտ տան,

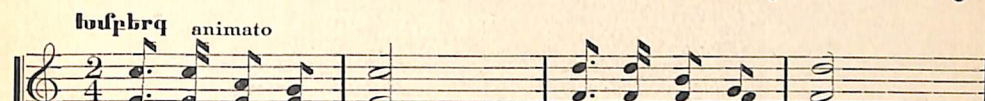
Թէ կա - մենամ կեանքի ընկեր ընտրել զայն Եւրեւ շայն, Բայց աղան - ջիս

տակ խօսի ինձ մի մեղմ ձայն, Բայց ա - կան - ջիս տակ խօսի ինձ

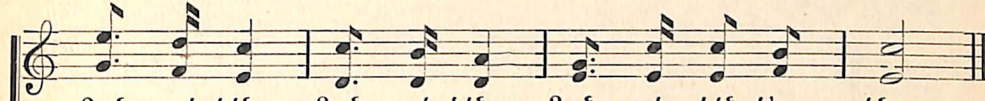
մի մեղմ ձայն, «Մենք չենք ուզեր օ - ժի - տա - ւոր մ'օ - րի - որդ»,

Տան - տի - կին կ'ուզենք», Տան - տի - կին կ'ուզենք,

Տան - տի - կին կ'ուզենք, Տան - տի - կին կ'ուզենք,

Տան - տի - կին, Տան - տի - կին, Տան - տի - կին կ'ու - զենք:

2. Եւ սա՝ մին է գեղեցկադէմ, գեղանի,
Վե՛հ բնութիւնն կարծես օժտած է զանի,
Ահա՛, քեզի գեղեցկութեան մի պատկեր,
Ալ ի՞նչ պակսի ընտրել զնէ ինձ ընկեր,
Իսկ այն ձայնը կը փափայ աղանջիս,
«Մենք չենք ուզեր սոսկ դէմքի փայլ սիրելի,
Տանտիկին կ'ուզենք»:

3. Սա աղջիկ մ'է դարձողական ուսանող,
Ճարտար, խօսող, գրող, թէեւ չունի փող՝
Դասատան մէջ փայլի որպէս մի արեւ,
Ինձ ամենէն յարմար կինը արդարեւ,
Բայց աղանջիս միշտ կը զարնէ այն խօլ ձայն,
«Մենք չենք ուզեր գրել, կարգալ միմիայն,
Տանտիկին կ'ուզենք»:

4. Սա աղջիկ մ'է դիրքով, տեսքով ինչ խոնարհ,
Ոչ ուսանող, ոչ գեղանի, ոչ քնարաշար
Թէեւ՝ բայց նէ ընտանեկան սուրբ յարկին
Տակ՝ լաւ դիտէ ապրիլ որպէս տանտիկին
Չ'զիտեմ արդեօք ընտրելու եմ նէ թէ ոչ:
Յայնժամ այն ձայն մեղմուկ մ'առնէ ինձի կող,
«Տանտիկին կ'ուզենք»:

Ա. Գ. Կոմիտաս

Ս. Գ. Կոմիտաս

1. Ե - կե-ղեց - ւոյ սուրբ սեմին քով, Գը-լու-խը կոր ու ծընրադիր՝

rit. cresc.
Սոսկ ծիսա-կան մի աղօթքով, Մեղքեր քաւուիլ չի լինիր, չի լի-նիր,

ff
չի լի-նիր: Մեղքեր քաւուիլ չի լինիր, չի լի-նիր, չի լի-նիր:

Խանութին մէջ քեզ, զիս շորթողն,
Սուտ խօսելու՝ միշտ կամադիր,
Տօնի օրերն ալ հաղորդուողն՝
Գրիստոնեայ չի լինիր:

Ղենջակը՝ առջին կապած,
Տապկին պոչը ձեռքը առած,
Ամէն բանի կարող կարծող
Կինն՝ տանտիկին չի լինիր:

Եկեղեցւոյ յարկերու տակ՝
Մի ժողովուրդ սէր քարոզող,
Իսկ այլ ատեն զիրար կրծող,
Տիպար մ'համայնք չի լինիր:

Հօլերու մէջ բեմեր փչողն,
Օգուտ, վընաս աննկատողն,
Ամեն յարգերն հովին տընողն՝
Ազգին փրկիչ չի լինիր:

Գանդուրները ձգած ուսին,
Խըրոխտ դէմքով ակնոցակիր,
Անուրջներով օրօրուողն սի՛ն,
Արիստոտէլ չի լինիր:

Առանց հօր մօր տիրող կամքին,
Առանց յուզիչ սիրոյ մ'անդին,
Լո՛կ պսակի մի աղօթքով,
Ամուսնութիւն՝ չի լինիր:

Soprano

Ս. Գ. Կոմիտաս

1. Օ-դըդ սիրուն, ջուրըդ սիրուն, դուն սի-րուն, Պէս պէս գոյնով
2. Եր-բոր լի-նի գարնանամուտ նոր գա-րուն, Կը բազ - մա-նան
3. Մարդիկ կուգան քու սա-րե-րը ման գա-լու, Ի - բըր որ-սորդ

ծա-ղիկ-նե-րըդ գա-լա - րուն. Ձեն դա - դա-րիր աշ-խա-տե-լուց
վը-տակ-նե-րըդ, Հայրե - նիք. Շար ի շար ցնծութեամբ եր-գե -
եզ-նիկ-նե-րըդ որ-սա - լու, Երբ կը փո-խեն եր-գը ու-րախ

օրն ի բուն, Քու հա - րազատ մը-շակ-նե-րըդ, Հայ-րե - նիք:
լով զուարթուն, Շարժը - վում են բա-նակ-նե-րըդ, Հայ-րե - նիք:
կարգա - լու, Քու սը-գազգեաց սո-խակ-նե-րըդ, Հայ-րե - նիք:

Խմբերգ

Հայ-րե-նիք, Հայ-րե - նիք, Հայ - րե - նիք,
Հայ-րե-նիք Հայ-րե - նիք Հայ - րե - նիք

Հայ-րե - նիք, Հայ-րե - նիք, Բո-լոր սրտովս քեզ կը սիրեմ, Հայրե-նիք:

(ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԵՐԳ)

Allegro moderato

Զայնագրեց Ն. Բէֆ Ամիր-Խան

1-3. Հաբըրբան, հաբըրբան, հաբըրբան, քեզ զուրբան, հաբըրբան,

1-3. օյ, օյ, հաբըրբան օյ, օյ: Սի-համ սար-եր օյ, օյ,

1. Իր-կու-նը մու - թը կո-խեց, դըր-նե-րը չու - քը կո - խեց,
2. Զուրն ա - ռայ ե - լայ դա-րը, չը տե-սայ ֆի - դան եա - րը,
3. Զու-րը մը - տեղ եմ խորա, քա-թան շա-պի - կըս նո - րա,

1-3. հա - բըրբան օյ, օյ, հա - բըրբան օյ, օյ,

1. Է - ըր-թը եա - րըս տեա-նեմ, խա-յալ խա - յա - լի կո-խեց:
2. Ֆի-դան եա - րը ինձ տը-էք, չը քա - չեմ ահ ու զա - րը:
3. Խա-բար տա-րէք իմ նա - նին, դի - ար, դի - ար, ես կո - րայ:

Նսայի 35.10

Գր. Հ. Այգուճի

Animato non troppo.

mf Տէ - րո - ջը փըրկած - նե - րը պի - տի դառ-նան, լի - տի

f րո - ջը փըրկած - նե - րը, Տէ - րո - ջը փըրկած - նե - րը

րո - ջը փըրկած - նե - րը, Տէ - րո - ջը փըրկած - նե - րը

p պի - տի դառ-նան լի - տի րո - ջը փըրկած - նե - րը

mf *cresc.* պի - տի դան եւ ա - նոնց դըր-խուսն վրայ յաւի - տե-նա-կան ու -

dim *cresc.*

բա-խու թիւն պիտի ըլ - լայ եւ ա - նոնց գլխուն վրայ յաւի-

dim *cresc.*

տե-նա - կան ու-րա-խու-թիւն պի-տի ըլ - լայ. Ա-նոնք ցըն-ծու-

poco a poco e piu animato

թիւն եւ ու - րա-խու-թիւն պի-տի ըս-տա-նան եւ տըրտ-մու-

թիւն ու հե - ծու թիւն ա-նոնց-մէ պի-տի հե - ռա - նայ եւ տըրտ-

mf *e dim.* *poco rit.*

մու թիւն ու հե - ծու թիւն ա-նոնց-մէ պի-տի հե - ռա - նայ :

Piu tranquillo

mf Տէ - րո - ջը փըր-կած-նե-րը Տէ - րո - ջը փըր-կած - նե - րը

պի-տի դառ-նան եւ եր - գե-լով Սի - օն պի - տի գան ,

cresc. poco a poco *piu animato*

Ա-նոնք ցըն-ծու-թիւն և ու - րա-խու-թիւն պի-տի ըս-տա-նան

եւ տըրտ-մու թիւն և հեծու թիւն ա-նոնց-մէ պի-տի հե - ռա - նայ

lento poco a poco *rall*

եւ տըրտ-մու թիւն ու հեծու թիւն ա-նոնց-մէ պի-տի հե - ռա - նայ :

Յուլի. 3. 16

Tranquillo

Գր. Հ. Այգուճի

Աստ-ուած ա - նանկ սի - րեց աշխարհը Մինչեւ որ

animato poco a poco

իր մի-ա-ծին Որդին տուաւ, որ ա-մեն ով որ Ա - նոր

cresc.

Հա - ւա-տայ. Ա - մեն ով որ Ա - նոր Հա - ւա-տայ Հը

cresc.

կորսը - ուի Հա - պա յա - լի - տե-նա - կան կեանք ու-նե-

decresc.

նայ, Վասն զի Աստ - ուած իր Որ - դին Հը ՂԵԿ

աշխարհ, Վասն զի Աստուած իր Որ - դին Հը ՂԵՐ - ԿԵԿ

աշխարհ որ աշխարհը դա - տէ Հա-պա որ

աշխարհը Ա - նով փըր - կը - ուի: Հա - պա որ

աշխարհը Ա - նով փըր - կը - ուի: Աստուած ա -

նանկ սի - րեց աշխարհը մին - չեւ որ իր մի - ա -

animato e cresc. poco a poco

ծին Որդին տուաւ, որ ա - մեն ով որ Ա - նոր Հաւա-տայ,

Ա - մեն ով որ Ա - նոր Հաւատայ չը կոր-սը - ուի,

Հաւա յա - լի-տե-նա - կան կեանք ու-նե - նայ,

Հա - ա յա - լի-տե-նա - կան կեանք ու-նե - նայ:

Պ. Գուրեան

Ն. քեֆ Ամիր-խան

Շաղի, շո - դի ժամք է-ին, Վարդից հըրդեհ կար յերկինս՝

Փոխան ամ - պոց հուր հիւսքի Տեղար մարգրիտ և ոսկի:

Թաւուտի մը խոր ծաղկոտ Ընկող - մահաճ նըւաղ-կոտ՝

Կը հե - ա - յիր դու աըժդոյն, Ամ-րան սիւ - դի մը հանգոյն:

Կը հե - ւա - յիր դու տըժգոյն, Ամրան սիւ-գի մը հանգոյն:

Շաղի, շողի ժամք էին,
Վարդից հըրդեհ կար յերկինն՝
Փոխան ամսոց հուր հիւսքի
Տեղա՛ր մարդըրիս եւ ոսկի:
Թաւուտքի մը խոր ծաղկոտ
Ընկողմանած նուաղկոտ՝
Կը հեւայիր դու տըժգոյն,
Ամրան սիւգի մը հանգոյն:

Աչերդ սիրոյ Ատրուշան . . .
Եւ մատներովդ զերդ շուշան
Կը փետէիր ծաղիկ մի,
Յառած շողից աչքդ երկնի:
Հիանայի թէ ի՞նչպէս
Փետել թերթեր վարդին վէս,
Եւ թափթըփել ի քո գիրկ
Զօրէին մատուներդ զիրդ:

Եւ նըւաղկոտ այդ աչեր
Նըշուէին նո՛ր եթեր,
Եթե՛ր մ'անտեղց, ուր փոխան
Հրաշէկ սըլաքք կը շողան:
Ըրիւր աչացդ մէկ կայծին
Եւ մէկ վանկիդ զիս գերին,
Շըղթայեցիր զիս, ա'նգութ,
Նշոյններով՛ վեհ հոգւոյդ:

Թո՛ղ սիրտս, ինծմէ գնա՛ հեռի,
Զուգեմ հոգւոյս թագուհի,
Քեզ՝ որոյ կուրծն վարդի թերթ
Այլ կրանիտ սիրտըն է գէթ:
Դու որ գիտես լուկ բուրել,
Գիրդ սիրտերու վէրք փորել,
Եւ կը սիրես՝ էրբ կարի՛
Քեզ սաշտող սիրտն արիւնի:

Թաւուտքի մը շուք նըսեմ
Երբ որ մենիկ արտասուեմ,
Հոն ես դու, կը գըտնես զիս,
Տերեւներէն կը խօսիս:
Երբ արուակին մէջ փաղփուն
Կ'ուզեմ մոռնալ գէմքդ, դուն
Դարձեալ հոն կը գըտնես զիս,
Ալիններէն կը ժըպտիս:

Երբ կը փախչիմ ժայռ ու սար՝
Զախջախել սիրտս ու քընար,
Հովին մէջէն միշտ մընչես՝
Թէ բընաւ զիս սիրած չես:
Գըրկեմ սրտովս արդ ցուրտ հող,
Դալ չը գիպիմ քեզի թող,
Կոյս մ'է նաեւ գերեզման . . .
Կա՞յ խորունկ սիրտ մ'անոր նման:

Տոփ. Մ. Սմբատ Գաբրիւլեան

Լ. Գաբրիւլեան - Ա. Գաբրիւլեան

ՄԱՅՐԸ Ի՞նչ կառ կառ կ'ա -
Ի՞նչ տե-սար Լօ -

նես, ագ - ուա սեւ ե - բես, Ա - մե-րի-կա-յէն վա -
էլ, Նիւ Եսրք, ի Պոս-թոն, Տը-ղաքն ի՞նչպէս են, ի՞նչպէս

զեր ե-կեր ես. Զայնդ անուշ չի գար, սիրտըս դող մ'ա -
է Պե - տոն. Մեր խեւօք, կըտրի՛ ե - ըրտասարդ -

աւաւ, Ի՞նչ լուր ես բերեր, խօ - սէ՛, սեւ աղ - աւաւ :
 , ներ Ի՞նչպէս կ'աշխատին Հա-յաս-տան փրր - կել :

poco rit. tr.

ԱԳՈՍԻՆ *p*

Ի՞նչ - պէս խօսիմ, ա՛հ, քեզ ինտո՞ր պատմեմ... Նոր Աշ-խար-

հին Հայք խոր սուգի մէջ են. Կու լան Հայ աղ-ղայք, կ'ող-

բան Հայ կի-ներ, Զի շատ աղ-գա-սէր Հայ մ'է սպաննուեր :

ՄԱՅՐԸ

Մեր լեռանց Քուրդեր, Հասան ու Համօն փա - ցեր կըսպան-

նեն Հայերն նաև հո՞ն: Աւաղակները, արիւնխում, դա-

cresc. p

ժան, Հո՞ն ալ մեր արղայք մոր - թեկ ըսկը-սան. Զեռ -

քերն կը-ռըն-ծին, Հանսատակ ել - լէ, Թող երկնաւո-

րէն պատիժը գըտ-նէ. եւ թող քրիստոնեայ թագա-

ւորն երկ-րին կըտ-րեւ տայ գը-լուին այդ մարդաս - պա -

ԱԳՈՒՄ
 նին: *poco rit.* *f* Զէ', մարիկ, չէ', չէ', Հասան, Հիւսէյին Այդ ո - ճի -

րին մէջ բնաւ մատ չունէին. ՀԱՅ տըղայ մըն էր որ խըմեց զարին

ՄԱՅՐԸ
 Այն հարուստ, հը-զօր ու բա-րի Հայուն: Հայ տըղայ մը, Հայ տըղայ մը,

Հայ տըղայ մը, Հայ, Հայ, ՀԱՅ: Զարաբաստ մա-

րիկ ի՛նչ-պէս ըսեմ, ո՛հ, Քու տըղադ Պետօն է Հայուն մորթողն, Քու տը-

ՄԱՅՐԸ
 զադ Պետօն է Հայուն մորթողն: *f* Պետօն, ի՛նչ կ'ըսես, Պե-

Ե՛րբ մարդաստան, խորասուս, խորասուս, խորասուս... 0', ՊԵ -

(Լուսինն իջնում է, հագին էրթում)

Ե՛րբ, ՊԵ-Ե՛րբ, ՊԵ-Ե՛րբ, անըզդա՛մ... ՊԵ-Ե՛րբ, ՊԵ-

(Երևանի հայրենի տան հիմքի վրա)

Ե՛րբ, վա՛յ, Ե՛րբ-Ե՛րբ, Կը մեռ - նի՛մ...

rit. poco a poco et

(Դեռ վերադառնա՞նք - Դեռ հագին:)

tr.

dim.

8

Յ Ա Ն Կ

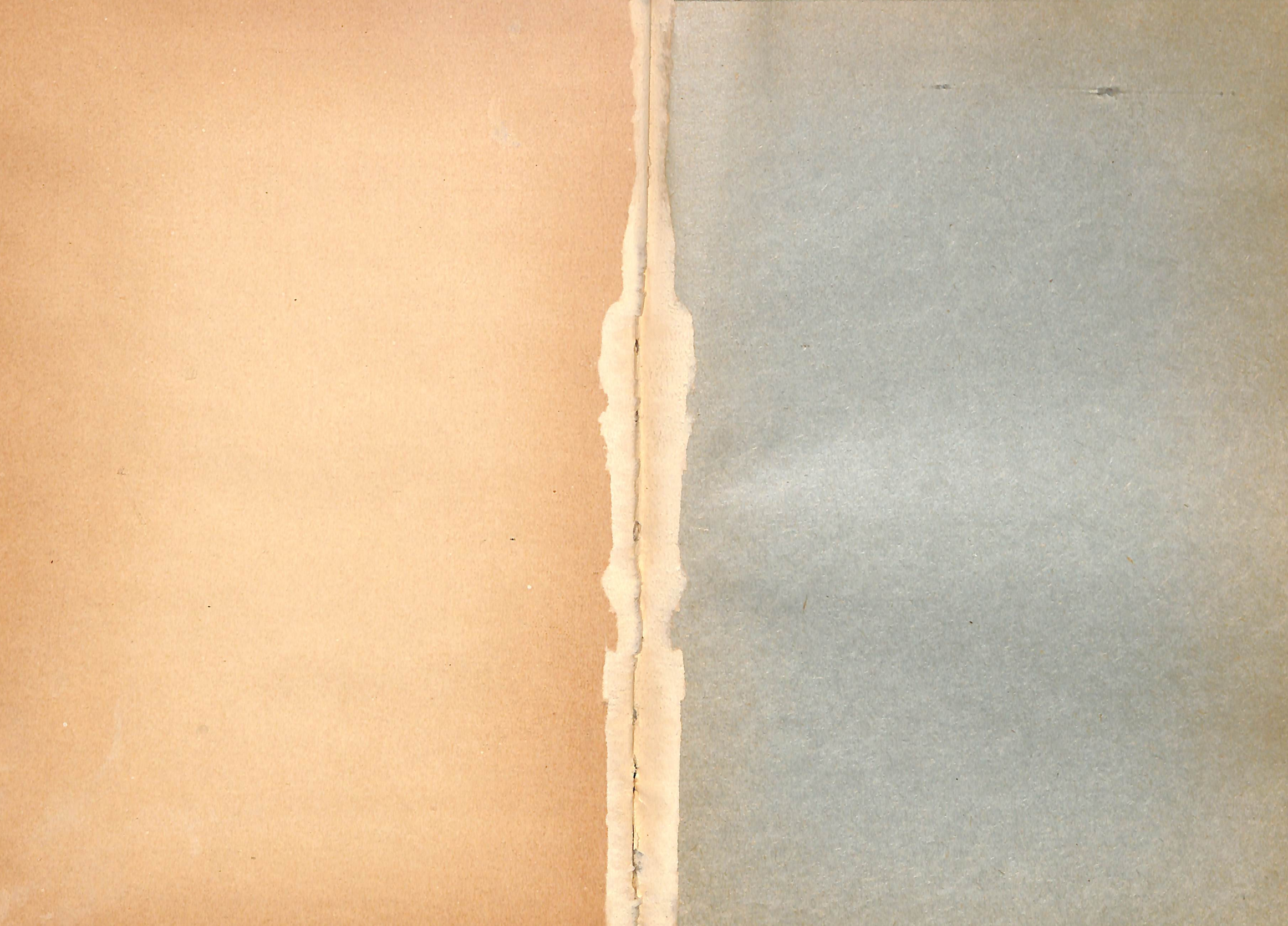
ԵՐԳՈՅ ԱՌԱՋԻՆ ՏՈՂԵՐՈՒ

	Երգ
Աթոռիդ Առջեւ	19
Աղօթքիս Պատասխանը	15
Անձիս Համար	17
Առանց Քեզի	12
Առաւօտ Լուսոյ	3
Աստուած Անանկ Սիրեց Աշխարհը	50
Աստուած Մեր Բերդն է Հաստատուն	14
Արագիլին	38
Աւագ Հինգշաբթի	4
Աւագ Ուրբաթ	6
Դպրոցական Ողջերթ	40
Երգ Հարսանեաց	22
Թէ Իմս Հայրենեաց	29
Թէ Տային Ինծի	28
Թող Փչէ Քամին	31
Իմ Մահը	36
Իմ Որբուկին	39
Լաւագոյն Երկինքը	20
Խաչին Դիմաց	7
Կը Բաղձամ	16
Հաբրբան	48
Հաղորդութեան Սուրբ Սեղանը	18
Հայը Ամերիկայում	41
Հայի Արիւն	30

ՅԱՆԿ ԵՐԳՈՅ ԱՌԱՋԻՆ ՏՈՂԵՐՈՒ

	Երգ
Հայ Զազուկը	25
Հայ Մայրը Եւ Բօթարեր Ազոաւը	52
Հայուն Քայլերգը	43
Հայր Մեր	1
Հայրենիք	47
Հրաւէր	44
Հրաւէր Հայկազեան	35
Հոգեզալուստ	10
Մահէս Վերջը	37
Նոր Տարի	21
Ո՛հ Թէ Ես Ալ	27
Ողբերգ-Ուղերձ	32
Ո՞վ	33
Զի Լինիր	46
Սիրէ Հայը	26
Սիրեցի Քեզ	51
Սրինգը	34
Վեր Նայեցէք	11
Վստահելի՞	2
Տանտիկին Կ'ուզենք	45
Տարածեալ	5
Տէրոջը Փրկածները	49
Տիպար Ընտանիք	23
Փա՛ռք Քեզ Յարուցեալ	9
Քեզմէ Ի զատ	13
Քրիստոս Յարեաւ	8
Օ՛հ, Ժպտէ	42
Օրերը	24

24349

2013

